

HUDEBNÍ VÍKEND V DIVADLE ZA PLOTEM

reportáž (6)

BŘEZEN

2014

LEDOVÁ PRAHA VAŠIMA OČIMA

reportáž (8)

PAPÍROVÉ BRNĚNÍ

námět na činnost se
staršími dětmi (19)

Finále Dětské Porty a Melodie

O víkendu 31. 1. – 2. 2. byly v pražském Divadle Za plotem republikovým finále uzavřeny dvě soutěže Pionýrského Sedmikvítku: Dětská Porta – soutěž v žánrech folk a country a Melodie – ostatní hudební žánry kromě rocku, na který je zaměřena oblast ProRock. Reportáž z tohoto hudebního víkendu najdete na straně 6, ale protože jedna fotka řekne více než mnoho slov, podívejte se sami, jak se akce podařila...

foto na titulní straně: pořadatelé akce

Připravit, pozor, start!

Letmo jsem si představil, co nás čeká v následujících měsících za akce, o čem asi tak budou psát následující čísla Mozaiky, a je to věru pěkná šňůra, která začne v dubnu Kamínky, pak přijde v květnu Květinový den a Bambiriáda, poslední přípravy táborů, prázdniny se vším, co k nim patří, v září pak Pionýr Open a na podzim už se pomalu začne roztáčet kolotoč Pionýrského Sedmikvítku. Máme se zkrátka na co těšit, a to hlavně přímo na místě, v akci, i když počít si v Mozaice je taky fajn. Pokud víte o akci, na kterou by se mezi těmi „velkými“ nemělo v Mozaice zapomenout, pište na mozaika@pionyr.cz!

Jakub

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

25.–27. 4.	Kamínka	Kladno	Pionýr
14. 5.	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha
6.–8. 6.	39. ročník branné hry Cesta odhodlání	Orlické hory	PS Hrančič Červená Voda
2.–5. 8.	LTŠ Korálky II	TZ Žumberk	ÚPVC
5.–14. 9.	Pionýr Open	celá ČR	Pionýr
5.–7. 6. 2015	40. ročník branné hry Cesta odhodlání	Kokořínsko	PS Střelka Kostelec nad Labem
12.–14. 6. 2015	RESET – Republikové setkání Pionýra		Pionýr

NABÍDKA OTEVŘENÝCH AKCÍ PS (z www.pionyr.cz)

15. 3.	Jaro v dílně – otevřená keramická dílna	Božejov	PS Koloušci
11. 4.	Připravujeme tábor (pro instruktory a vedoucí)	TZ Čimelice	Středočeská krajská organizace Pionýra
17. 4.	Velikonoce v dílně – otevřená keramická dílna	Pelhřimov	PS Koloušci
18. 4.	Velikonoce v dílně – otevřená keramická dílna	Božejov	PS Koloušci

NABÍDKA VZDĚLÁVACÍCH AKCÍ PVC (VÝBĚR)

Hlavní vedoucí Tábora

6.–9. 3.	Brno	Jihomoravské PVC
14.–16. 3., 10. 5.	Důlce	Ústecké PVC
21.–23. 3., 29. 3.	TZ Mrtník	Středočeské PVC
28.–30. 3., 8., 15., 22. 4.	TZ Mrtník, Praha	Pražské PVC
4.–6. 4., 10. 4.	Ostrava	Moravskoslezské PVC
11.–13. 4., 7. 6.	TZ Skavsko, Kroměříž	Olomoucko-zlínské PVC
21. 5., 23.–25. 5.	TZ Huckrom (Jihlava)	PVC kraje Vysočina

Zdravotník zotavovacích akcí

5.–6. 4., 12.–13. 4.	Ostrava	Moravskoslezské PVC
11.–13. 4., 26.–27. 4.	Brno	Jihomoravské PVC
19., 20. 4., 3., 4., 24., 25. 5.	Kladno	Středočeské PVC
9.–11. 5., 6.–8. 6.	Důlce	Ústecké PVC

Kvalifikace instruktora a oddílového vedoucího

21.–23. 3.	TZ Mrtník	Středočeské PVC
11.–13. 4., 7. 6.	Skavsko	Olomoucko-zlínské PVC
1.–4. 5.	Hrádek u Rokycan	Plzeňské PVC
1.–4. 5.	Brno + výjezd	Jihomoravské PVC
2.–4. 5.	TZ Lipná	Moravskoslezské PVC
30. 5.–1. 6., 20.–22. 6.	TZ Vlčkovice	PVC Královéhradeckého kraje

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2014. | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1:1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Matěj Feszanicz – www.feszani.cz | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Finále Dětské Porty a Melodie

1

Finále Dětské Porty a Melodie
fotoreportáž

2

100 dní
Na slovíčko s předsedou Pionýra

4

Příklady aktivit a námětů
inspirace

5

Hudební víkend
v Divadle Za plotem
reportáž

6

Otázky pro...
rozhovor

7

Ledová Praha vašima očima
reportáž

8

aktuální informace

10

Před 65 lety začala naše historie
historie

11

Sami o sobě
zprávy ze sdružení

12

Nebojme se propagace
Jak na to?

14

Pionýrská propagace v číslech
a grafech I.
propagace

15

Ledová Praha a první pionýrský
travel bug
geocaching

16

Lektoři pod mikroskopem
vzdělávání

17

Tučňáci
námět na rukodělnou činnost

18

Nové programy na táborech
dobrodružství na míru

19

Papírové brnění
námět na činnost se staršími dětmi

19

Novinka v soutěži etapových her
informace

20

Občanský zákoník
Co přináší nového?

21

Škatulata
Informace z (o) ústředí

22

Kaleidoskop
výročí a zajímavosti

23

Jak si pionýři užívají končící zimu
tematická fotostránka

24

100 dní...

Bývá zvykem, že každá nová garnitura dostává tzv. sto dní hájení. A po jejich uplynutí se stane středem pozornosti, nezřídka se dostane pod palbu. Mnohdy se pod lavinu výtek ovšem dostane daleko dříve. Sto dnů uplynulo i u nás doma, v Pionýru. Jaké byly? A bylo to vůbec 100 dnů hájení s ohledem na novost či starost naší garnitury?

Proč je to právě sto dnů?

Tahle číslo není náhodné – odvozuje se od stodenní vlády Napoleona mezi jeho návratem z Elby a bitvou u Waterloo. Ale známější příklad je asi z minulého století, kdy americký prezident Franklin D. Roosevelt při své inauguraci požádal Kongres, aby během následujících sto dní přijal zákony a regule, jimiž se měla země dostat z krize. A skutečnost byla přesně taková – již pět dní po prezidentově inauguraci započalo stodenní období, kdy Kongres nepřetržitě pracoval. Pochopitelně za aktivní spolupráce všech vládních činitelů včetně prezidenta. Měli tedy sto dní klidu na práci...

Našich sto dnů od výročního zasedání sice příliš klidných nebylo

nikoli však vnitřním pnutím (kromě jedné výjimky potvrzující pravidlo), ale především kolotočem souvisejícím s uplatněním nového Občanského zákoníku. Dá se říci, že bylo zakončeno registrací, která končí s posledním dnem měsíce února...

Takže ne zcela klidné, ale úspěšné... – za to díky všem!

Ano, lze říci, že proces registrace a s ním spojené záležitosti – přes jejich značnou bolestnost s novým RISPem, který stále ještě není dokonale vyladěný – proběhl skutečně zdárně.

Proto všichni, kdo i se skřípěním zubů přispěli tomuto kladnému výsledku, zaslouží velké poděkování. Jsme v tom asi úspěšnější než centrální registr vozidel či rejstřík spolků. To je příjemné konstatování, které ten Xkrát prokletý RISP sice obratem nevylepší, ale může nás zahrát, že v tom nejsme sami... a také ne nejhuř. (Jémine – to byla nadsázka, aby mne někdo nechytil za slovo! Vždycky je samozřejmě co vylepšovat.)

Trápení s upraveným pojmenováním

Nás též neminulo, ale neřešitelně ani nezasáhlo většinu pionýrských skupin. Jen se o některých průsvizích, které nastaly, mluví pochopitelně halasněji, než o všech těch bezproblémových. Což je takový náš folklór – věci správně a fungující bereme jako samozřejmost. Jestli je to dobře nebo ne, o tom se dá trochu popřemýšlet. Rozhodně se snažíme věci řešit a nestrkáme hlavy do písku, abychom je neslyšeli.

Jakoby mimochodem

Proběhlo vyhodnocení ankety z výročního zasedání – výsledky jsou dostupné a pracovalo se s nimi hned (viz stanovení termínu Republikového setkání Pionýra 2015). Nicméně jde o oblasti (propagace, respektive akce), kde těžko kdy budeme moci

říci: Hotovo. Důležitá informace snad je, že názory se nezasunuly do šuplíků. Stejně tak mimochodem, i když jde o proces zcela nový, proběhlo (někde ještě dobíhá) svolání (nové) České rady Pionýra – ta doznala značných změn nejenom organizačně, ale i v náplni práce.

Práce, která nekončí

Na pionýrských skupinách to není jiné, i když tam bývá o něco větší kontinuita, každopádně kdo v Pionýru prošel jakoukoliv funkcí volenou na určité časové období, ví, že život nelze tak snadno rozdělit do ohraničených, např. tříletých bloků. Vše na sebe navazuje, prolíná se, nově nastupující musí přebírat výsledky předchůdců a nevyhnutelně se musejí i připravovat, že plody své práce budou předávat někomu dalšímu, abychom nezačínali stále znova od nuly. Stejně jako onen život, ani práce tak nikdy nekončí, ať se podíváte kamkoliv, všude jí je dost... Co je ale podstatné:

Nikdo před ní neutíká

Před sto dny ani teď – před prací ani před kritikou. Nové či pro někoho staronové

TŘI PRINCIPY

Jestli se o něco skutečně pečlivě snažíme, tak aby tři přijaté principy (o kterých více hovoříme na následující straně):

- důraz na činnost s dětmi, zejména v oddílech;
- výraznější pocit sounáležitosti;
- lepší péče o lidi;

skutečně prolínaly vším, co děláme – ve VV ČRP se rozhodně staly základním měřítkem pro rozhodování, do čeho vložit síly či rozpočtové prostředky, a zároveň vodítkem pro vytváření nových aktivit i posuzování těch stávajících na všech úrovních. A samozřejmě to neznamená, že všechny ostatní činnosti jsou zapomenuty. Proto by bylo skvělé, kdyby ani život v oddílech a na skupinách neběžel jako by žádné priority nebyly.

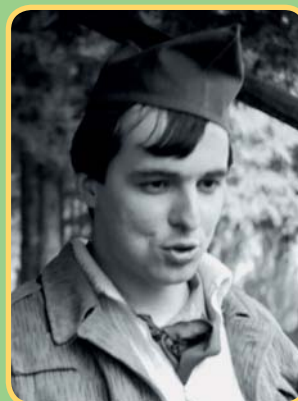
orgány Pionýra zahájily svoji práci – ostatně stručné zprávy nacházíte průběžně i v Mozaice – a skočily do ní, jak se říká, rovnýma nohama. A to je hlavní zpráva po 100 dnech jejich funkčnosti.

Martin

JAK JE TO S TOU NOVOU GARNITUROU?

Tuhle otázku si možná položí někteří čtenáři a je asi na místě. V některých funkcích opravdu velká změna nenastala (někomu by jistě přišla případnější formulace: „Jsou to pořád ty samé ksichty.“ :-), například od doby, kdy Martin Bělohávek jako tehdy mladý vedoucí vedl tábor ve Vižňově na Broumovsku (1984), už uplynulo dost vody...

Ale na druhou stranu: Máme dvě nové místopředsedkyně, které v předchozím období nebyly ani členkami výkonného výboru, ve kterém se obměnila dost členů – tedy aktuálně spíše členek. K proměně došlo v Kontrolní komisi i Rozhodčí komisi Pionýra. Takže jistý čas na „rozkoukání“ byl docela na místě.

NABÍT, ZAMÍŘIT...

Teď ale již doba hájení skončila, dalo by se říci, že začíná lovecká sezóna. Takže, ať už jste 100 dnů ctili, nebo jste doteď neměli na srdci nic, kvůli čemu byste si rádi postěžovali, touto cestou vás vyzýváme: „Pusťte se do nás!“ Jakákoliv alespoň trochu konstruktivní kritika je vítána, náměty, připomínky, nápady „jak jinak“...

A jestli vás samotné nic nenapadá, tady je pár témat, na která by nás váš názor opravdu zajímal:

- Praktické zkušenosti s RISPem...
- Opravdu se bojíte „znárodnění“ své základny (máte-li, jako PS, nějakou)?
- Vyhovují vám velké společné akce jako Pionýr Open?
- Jak pracovat s našimi výročími (více např. na straně 11) – myšlenkově i z hlediska konkrétních akcí.

Příklady aktivit a námětů

Ve své vizi pro následující roky představil nově zvolený předseda Pionýra Martin Bělohávek tři oblasti, jež by měly být prioritní – práce s dětmi, posilování sounáležitosti a lepší práce s lidmi – dobrovolníky. Pokud jste z živoucího oddílu, jistě v každé z těchto něco děláte. Dost možná i hodně děláte... Ale ruku na srdce, kdo z nás by nemohl dělat ještě o trochu víc? Nebo krapet jinak, nově? Zkusili jsme posbírat pár námětů na kroky a aktivity, které nejspíš nepatří k úplnému standardu a přitom není obtížné je uskutečnit. Zkuste jim věnovat chvíli a zamyslet se nad nimi. Kdo ví, třeba vás napadne i spousta jiných, které máte vyzkoušené u vás – sem s nimi!

CO UDĚLÁME PRO POSÍLENÍ DŮRAZU NA ČINNOST S DĚTMI, ZEJMÉNA V ODDÍLECH?

U nás na PS

- usnadňovat práci s novými programy v oddílech
- obnovit ve vedení PS funkční pozici člena řešícího náplň činnosti – koordinaci akcí, účasti oddílů a PS na akcích a podobně
- vytvořit funkční oddílovou radu, vést děti ke spoluvytváření programu oddílů

V naší KOP

- přispívat k práci s novými programy v oddílech
- pořádat aktivity pro 15+
- zajistit kvalitní vzdělávání především v základních stupních kvalifikace (minimum, KIP, KOV)
- vytvořit společné zázemí – materiální i obsahové, např. pro začínající oddíly

V rámci Pionýra

- podporovat práci s novými programy v oddílech, například:
 - obnovit a podporovat síť znalých pověřenců, aby vedoucí oddílů měli trvalou přímou podporu v oddílové činnosti
- v diskusi (příprava na Konferenci k činnosti Pionýra) definovat, co je „kvalita práce v oddíle“ – jak se pozná dobrý oddíl... v rámci procesů sebehodnocení hledat cesty, jak umožnit ohodnotit vlastní oddíl a zjistit: „v čem jsme dobří, v čem ne“

CO TO VLASTNĚ ČTU?

Možná si při čtení položíte podobnou otázku. Odpověď na ní je snadná.

Jde o výkop, nástin námětů, ke kterým musíme společně přidávat další a hlavně si v nich najít každý něco pro sebe a svým dílem přispět, abychom se posunuli o kousek dál. Cílem je nejen nabídnout inspiraci, ale i o ni požádat. Napadá vás cokoliv, co může pomoci v nastíněných oblastech?

Pište na mozaika@pionyr.cz.

CO UDĚLÁME PRO VÝRAZNĚJŠÍ POCIT SOUNÁLEŽITOSTI?

U nás na PS

- uspořádat výjezdní (plánovací) jednání rady PS
- účastnit se společných akcí KOP i Pionýra – např. RESET ve dnech 13.–15. 6. 2015
- pořádat vlastní „společenské“ akce

V naší KOP

- „objednat si“ seminář na téma podstata a historie pionýrského hnutí
- pořádat krajské setkání oddílů

V rámci Pionýra

- objíždět regiony se semináři na téma podstata a historie pionýrského hnutí
- vytvořit uvítací „balíček“ pro nového člena

CO UDĚLÁME PRO LEPŠÍ PÉČI O LIDI?

U nás na PS

- dbát na oddílové rituály
- využívat nabídky vyznamenání a ocenění, nebo udělovat svá vlastní

V naší KOP

- zvýšit prestiž vedoucích oddílů (výchovných pracovníků) snahou o veřejné oceňování
- hledat cesty, jak zařídit, aby alespoň na KOP byl někdo, kdo o funkcionářích přemýšlí: co umí a dělají, jak jim to jde, jestli je to baví
- přenést maximum administrativy z PS na placeného pracovníka KOP

V rámci Pionýra

- pokusit se předávat funkce plynule, „oprášit“ metodický list k předávání funkcí
- uvážit vytvoření „uvítacího balíčku“ pro ty, kteří se nově ujímají funkcí
- při úpravách ‚servisu‘ zvážit možnost sekce „pro funkcionáře“
- zhodnotit strukturu vyznamenání

Hudební víkend v Divadle Za plotem XXIII. republikové finále Dětské Porty, XVIII. republikové finále Melodie

Jsou akce, které uspořádáte, dáte do jejich přípravy vše, co můžete a co umíte, a po jejich skončení jste totálně vyčerpaní, frustrovaní a říkáte si: „Už nikdy více! Mám já tohle zapotřebí?“ Jsou ale také akce, do kterých rovněž vložíte vše, jste po jejich skončení vyčerpaní, že se dáváte více jak týden dohromady, ale jste také neskutečně šťastní. Ten druhý případ (naštěstí) byla pro nás (pro mne a mé kolegy z 96. PS Veselí Medvědi) dvě letošní republiková finále Pionýrského Sedmikvítku – Dětské Porty a Melodie. Dá se říci, že na co jsme v přípravě sáhli, to se podařilo. Až na výjimky výborná komunikace s oblastními koly (byť jich bylo letos „jenom“ 15), jejichž pořadatelům patří obrovský dík, neboť oni především kladou základní kámen úspěšné soutěže, dále vstřícnost mediálních partnerů, jako je Country Radio, které vám nabídne hodinový pořad ve skvělém vysílacím čase a umožní vám propagaci nejen soutěže samé, ale i našeho spolku, oslovení České televize, která vysílala do místa konání tým, jenž připravil do Zpráviček velice hezkou reportáž o Dětské Portě, pečlivě nastavená dramaturgie, která soutěž vygradovala, vycházející časová návaznost, skvělý zvuk z aparátu našeho dlouholetého spolupracovníka Milana Aichingera, přesvědčiví a charismatičtí moderátoři, vynikající catering v podání Vysoké hotelové školy a na samý závěr především skvělí profesionální hosté. Letos přijala pozvání novoborská

folk-popová kapela Zhasni, nominovaná na cenu Anděl za rok 2013, doslova zlatým hřebem byl pak pan Jaroslav Uhlíř. Tento bezesporu „mistr svého oboru“, dokázal dát dohromady obrovský, takřka 500 hlavý sbor, který napříč věkovým spektrem chorálově odzpíval celé retrospektivum filmových melodií páně Uhlíře s texty Zdeňka Svěráka tak, že ještě teď mám z té parády husí kůže a že i ostřílení drsní chlapi měli poněkud zvlhlá očka. Pan Uhlíř byl i tak laskav, že předal úspěšným soutěžícím na prvních místech hlavní ceny, kterými byly letos nádherné keramické patinové „sošky“, znázorňující hlavní logo Dětské porty a Melodie. Na pódiu Divadla Za plotem v pražských Bohnicích se letos představilo 311 účastníků v 72 soutěžních vystoupeních v Dětské Portě, respektive 37 v Melodii. Celkový čistý programový čas po dva soutěžní dny činil rovných 24 hodin. Velkou radostí pro nás byly návštěvy z nejmilejších. První z nich byla jedna z hlavních organizátorek „dospělácké“ řevnické Porty Marie Amunka Navrátilová, která se původně přišla podívat dle svých slov na čtyři hodiny, nakonec vydržela od sobotní 9. hodiny ránní až do 22. hodiny večerní, přičemž se loučila slovy, která musí potěšit každého organizátora

takovéto akce: „U nás na Portě v Řevnicích je to také veliký záprah, ale tohle bychom asi nedali!“ Další milou návštěvou byl autor a zároveň hlavní pořadatel festivalu Folkový kvítek v areálu Konopiště Jirka Hopp. Rovněž jeho si zde dovoluji ocitovat: „Moc Ti děkuji za skvělou atmosféru soutěže a vše poskytnuté. Moc jsem si to užíval.“ Nejúspěšnějším účastníkem obou republikových finále bylo letos seskupení, které si říká „Šmidlátko“. Tato 36 členná hudební skupina nadchla porotu tak, že teprve potřetí v historii soutěže udělila tzv. „Zlatou Portu“. Skupina kromě tohoto nejceněnějšího „skalpu“ získala rovněž prvenství ve své kategorii a rovněž i Diváckou Dětskou Portu. Je až neskutečné, jakou skvělou pedagogickou práci odvádějí učitelé ze ZUŠ Havlíčkova v Pardubicích.

Snad byla porota až příliš přísná (byť velmi fundovaná), neboť neudělila ve dvou kategoriích, které byly dle mého osobního soudu velmi slušně zastoupené, ani třetí místa (např. kapely 16–20 let, s účastí 10 formací), ale konec konců, je to přece republikové finále.

Na závěr se, s dovolením, tak trochu ještě jednou vrátím k úvodním větám tohoto článku. Večer po skončení obou finále, při večerním jamování v ubytovacích prostorech, se mne jeden z našich instruktorů naprosto vážně zeptal: „Radku, už dlouho přemýšlím, proč tohle vlastně všechno děláš?“ Dostal ode mne odpověď, která je asi hodně jednoduchá, ale která podle mne vše vystihuje: „Protože to má smysl!“

Radek Vrk Zázvůrek,
Veselí Medvědi, Praha/Sadská

NA WWW.PIONYR.CZ
NAJDETE I NĚKOLIK
ODKAZŮ NA VIDEA OD
ÚČASTNÍKŮ AKCE.

Otázky pro...

A je tu další pokračování seriálu dvojrozhovorů. Pro toto vydání jsme oslovili dva členy (přesněji člena a členku) Výkonného výboru ČRP, kteří jsou sice nově zvolení, ale z hlediska dění v Pionýru celkově rozhodně nejsou žádní neopeření zelenáči. Na otázky odpovídali Majka Houdková a Dušan Pěchota.

Majka Houdková: Za vším hledej člověka!

V listopadové Mozaice se čtenáři mohli dozvědět, že se ve VV ČRP chceš zaměřit na lidské zdroje, na motivaci dobrovolníků, péči o ně... Co nám v Pionýru jde v tomto směru dobře a kde naopak potřebujeme hodně přidat?

Myslím si, že máme velmi dobře propracovaný systém vyznamenání. Otázkou je, zda ho jednotlivé pionýrské skupiny nebo krajské organizace vůbec používají. Pionýr dělá mnoho věcí, ale za vším musíme hledat člověka. Pokud je dobrý vedoucí, tak za ním jdou děti. Pokud bude více takových, stabilizuje se členská základna a možná, že dojde i ke zvýšení. Vzhledem k tomu, že můj prvotní cíl je starat se o takzvané „pohodlí“ našich vedoucích, instruktorů, je nutné zlepšit Servis Pionýra. Vidím to z pozice skupinové vedoucí, ale i předsedkyně Pardubické KOP.

Jsi ve „Výkoňáku“ úplně nová, ale pár jednání již proběhlo. Odpovídá skutečnost tvým představám? Máš pocit, že dokážeš své plány a záměry prosadit?

Můj první „Výkoňák“ bych zařadila pod pojem „průzkum“. Do slova a do písmene jsem prozkoumávala nové vody. Ale už při dalším zasedání jsem zjistila, že lze v mnohých

směrech prosadit svůj názor, zvládnout některá úskalí. Zkrátka nejsme tam skupina lidí, která souhlasí se vším. Nemyslím si, že máme patent na rozum, máme však zkušenosti, chuť pracovat a diskutovat o různých názorech. Přesto vítáme jakýkoliv impuls zvenčí, který by posunul naši činnost.

Máš pro následující roky ve výkonném výboru nějaký hlavní cíl? Něco, co chceš určitě zvládnout, prosadit, vytvořit...?

Můj hlavní cíl je zaměřen na lidské zdroje. S tím souvisí nelehká cesta, jak hledat nové vedoucí, naše nové nástupce. Návod, jak na to, se nehledá snadno, je proto nutné najít příklady dobré spolupráce a komunikace mezi sebou. Rok 2015 je rokem, kdy si budeme připomínat 25. výročí obnovení Pionýra, s tím souvisí i příprava mnoha zajímavých

akcí, na kterých se budu i já organizačně podílet.

Dušan Pěchota: Začít je třeba u sebe.

Ve svém představení v listopadové Mozaice jsi uvedl, že jsi několikrát hlasitě nesouhlasil s děním v Pionýru a své členství ve VV ČRP vidíš jako příležitost nejen nadávat, ale zasadit se o změnu. Zkus

čtenářům přiblížit, s čím jsi nesouhlasil či nesouhlasíš. Kde vidíš hlavní prostor pro změnu?

Mám pocit, že se vedení Pionýra odcizilo běžným členům, skupinářům, oddílákům... Nejde jen o nejvyšší vedení v pražské kanceláři, ale spíš o krajské kanceláře. Nějak se nám nedaří spolu komunikovat. Oddílák či skupinář, někde v „Horní Dolní“, který si musí vše zařídit sám. Sám si sehnat prostory, finance, udělat program... Často jen s hrstkou stejně zapálených kamarádů, může mít pocit, že „to“ vedení vlastně k ničemu nepotřebuje. My mu musíme ukázat cestu k nám, ale i možnosti, které jsou. Ať už jde o program, kde může využít třeba nových výchovných programů Pionýra, anebo i možnosti získání peněz. Je potřeba zjistit jejich problémy, ale i možnosti jaké mají. Tady není jiná cesta než osobní účast. V letošním roce se členové VV ČRP zúčastňují oblastních porad na všech krajích. Stejný postup by podle mého mělo zvolit i vedení jednotlivých krajů. Mnozí spoléhají

na „vonoseto“ a „samoseto“, ale to nefunguje. Začít je třeba u sebe.

Jsi jedním z nováčků ve VV ČRP, jak se ti spolupracuje s ostatními, kteří jsou již členy řadu let?

Nováček tak úplně nejsem. Jednání VV ČRP jsem se pravidelně zúčastňoval celý rok 2013, i když jen jako pozorovatel. Měl jsem tudíž dost času si kandidaturu rozmyslet. Základem úspěchu práce kolektivu lidí je určitě dohoda a vzájemné ústupky. Těžko si někdo prosadí svůj názor proti ostatním. Myslím, že parta členů VV ČRP je dobrá a práce by se mohla dařit.

Máš pro následující roky ve výkonném výboru nějaký hlavní cíl? Něco, co chceš určitě zvládnout, prosadit, vytvořit...?

Nejsem zastáncem nějakých předsevzetí. Mám rád „hmatatelné“ výsledky. Před dvěma lety jsem Lídě Kočí pomáhal s novou směrnicí o vzdělávání v Pionýru a na této směrnicí je potřeba ještě dělat. U toho bych chtěl být. Pokusím se pomoci i s přípravou akcí jako jsou Kamínka, LTŠ a podobně. Snad bude moje tříletá účast ve VV něco platná.

ptal se Jakub

Ledová Praha vašima očima

O pololetních prázdninách proběhl už 14. ročník Ledové Prahy. Akce, při které bylo nejen pro pionýry, ale pro všechny děti (a šlo se jich kolem 12 000) připraveno více než 30 volných nebo zlevněných vstupů do muzeí, památek a dalších zajímavostí. Jako každý rok se nám sešlo několik zpráv líčících akci z vašeho pohledu. Bohužel zde nemáme dost místa, abychom je otiskli celé, proto uvádíme jen krátké úryvky.

PS DR. MIRKO OČADLÍKA HOLEŠOV

...Rychle jsme vyložili věci z autobusu a ihned se vydali do centra Prahy za novým poznáním a dobrodružstvím. První zastávkou pro nás byla Židovská synagoga a prohlídka starého židovského hřbitova. Zajímavá byla také prohlídka Národní knihovny, kde jsme viděli ojedinělý kruhovitý útvar sestavený z knih, údajně největší na světě a nikde jinde jej nenajdeme. V knihovně jsme se setkali také s naší známou herečkou a „dabérkou“ paní Evou Miláčkovou. Poté jsme se přemístili do Bohnic do areálu psychiatrické léčebny, kde se v Divadle Za plotem konalo finále Dětské porty a Melodie...

...Druhý den jsme byli v nové budově Národního muzea, v Muzeu Policie ČR a navštívili jsme také Muzeum Antonína Dvořáka. Velmi nás překvapilo, potěšilo, ale zároveň i zamrzelo zjištění, že jsme jedna z opravdu velmi malého množství českých skupin, které toto muzeum navštívily...

Břeťa Kydala

...V poledne nás čekala projížďka lodí tzv. Pražskými Benátkami. Projeli jsme Kampu, Čertovku, pluli jsme pod Karlovým mostem a obdivovali panorama Prahy. Měli jsme také jedinečnou možnost poslouchat úryvek skladby Vltava přímo na Vltavě.

Kamarádi PS Holešov

PS 8. BŘEZNA JINDŘICHŮV HRADEC

...V pátek večer se děti prošly po Vyšehradě, cestou hledaly pomocí GPS navigace poklady – „kešky“, kterých se v okolí Vyšehradu ukrývalo hned několik. Sobotní program začal v Národním muzeu, kde se konala výstava Peníze. Největší atrakcí byla zlatá cihla, kterou si mohli návštěvníci potěškat. Kolikrát v životě se vám poštěstí držet v ruce deset milionů? Následně jsme zamířili do Náprstkova muzea na výstavu Zamořské objevy. Zde jsme se mimo jiné podívali na palubu zaoceánské lodi a vyzkoušeli si pirátské kostýmy včetně dřevěné nohy...

Lenka Urmanová

PS BEROUN – ZÁVODÍ

V Muzeu Policie ČR nás čekal strážník, který nás srdečně přivítal, a my se pak mohli pohybovat po muzeu po skupinkách. Než jsme se rozešli, poslechli jsme si kriminální příběh podle skutečnosti.

Dne 30. ledna 1914 vydalo C. K. Policejní ředitelství v Praze „Pátrací oběžník“: Dne 1. 1. 1914 poblíž Zvoňky někdo z blízkého

bastionu postřelil řidiče vozu městské elektrické dráhy. Z činu byl podezřelý teprve třínáctiletý Jan H. Spolužáci u něj již dříve spatřili revolver, s nímž prý na bastionu i střílel. Zbraň se dosud nepodařilo nalézt. Mohla by být ukryta v bývalém klášteře na Karlově, kam chlapec docházel. I my jsme mohli pomoci tuto zbraň nalézt. Nesměli jsme se jí dotýkat, ale co nejrychleji na místo přivést policistu. Škoda, nepodařilo se... Krom této pátráčky jsme plnili Test bezpečného chování, dalším úkolem byl Vědomostní test PČR. Pak jsme si samostatně prohlíželi vitríny, které se vztahují k práci policie, seznámili jsme se i s historií. Mohli jsme si nechat udělat otisk prstů, ale i celé ruky. Za naše znalosti v soutěži skupin v Testu bezpečného chování, jsme obdrželi každý odměnu...

Květa Hrbáčková

PS DES. ST. ROUBALA, HABARTOV

...Pro páteční den jsme si vytyčili hlavně odlov keše připravené pouze pro akci Ledová Praha. Museli jsme najít šest odpovědí na předem dané otázky, ze kterých jsme dosazením získali potřebné konečné souřadnice. Než jsme však našli místo, odkud naše lovení začíná, pěkně jsme se prošli, protože naše navigace nás vodily stále někam jinam. Nakonec se ale umoudřily a poté už šlo vše hladce. Zanedlouho jsme zadávali finální souřadnice a hurá pro ni. Za malý okamžik už se logujeme do keše a zjišťujeme, že jsme teprve druhí, kdo ji odlovil...
...V Národním památníku na Vítkově jsme si prohlédli expozici nazvanou „Laboratoř moci“. Expozice v podzemních prostorách památníku, které byly vybudovány v 50. letech 20. století jako zázemí pro péči o mumifikované tělo Klementa Gottwalda, připomíná nejen samotnou osobu Klementa Gottwalda, deformaci Památníku na mauzoleum, ale i komunistickou propagandu a období režimu 50. let v jeho nejhorších totalitních projevech...

Anna Kováčová

PS DUBÍ

...Po ubytování jsme se vydali do muzea voskových figurín. Některé z nich byly skoro jako živé, ale pochybuji, že Picasso například nosil tenisky. Po prohlídce jsme šli přes Staroměstské náměstí až k orloji a pozorovali dvanáct apoštolů, chamtivce pohupujícího měšcem, zvonícího kostlivce a kokrhajícího kohouta. Když orloj dozvonil, tak jsme se vydali na prohlídku historických prostor staré radnice a tam se dozvěděli spoustu zajímavostí z historie Prahy. Pak zbýval ještě čas jít do Muzea Karlova mostu a tam nastoupit na parník k projížďce po Vltavě, na kterém jsme poslouchali vyprávění o místech, kudy jsme pluli. O Karlově mostě, o Čertovce (jak a proč dostala své jméno), o tom, jak se dříve žilo na Kampě a ve staré Praze. Pak jsme vystoupili z lodi a vydali se metrem na Vyšehrad, kde jsme se procházeli a pozorovali krásy večerní osvětlené Prahy.

Annemarie Appeltová

PS TULÁCI, KLATOVY

...Letohrádek Kinských byl naší první zastávkou. Díky Abecedě trampingu jsme zavzpomínali na tábor. Pokračovali jsme lanovkou na Petřín, ze kterého jsme sklouzli do Miniatur, kde se nám nejvíce líbilo: ZOO na vlásku, okovaná blecha a karavana ne mraků, ale velbloudů...

...Konečně následovaly bonbonky s našimi „kamarády“ Zdenkou a Martym, na který jsme se moc těšili, protože to jsou přííííma chlapíci. Jsme jejich věrné fanynky.

...V Muzeu železnic se Nikče nejvíc líbila zmenšenina Karlštejna a Lucce kluk v červeném tričku. Ale zpátky k muzeu, bylo naprosto parádní, bylo tam naše klatovské nádraží, limonádový Joe na koni, Vrchní prchni, tancující slepice, smutný Ježíš před kostelem a úžasnej táborák s trampama. (Úplně jsme se v tom viděli.)

vaše věrné redaktorky Lucuš a Nikuš

PS DR. MIRKO OČADLÍKA HOLEŠOV

...Za zmínku rozhodně stojí prohlídka se strašidlem po staré Praze. Netrpělivě čekáme, až si nás strašidlo vyzvedne. Pak někdo přichází. Jsou to návštěvníci z Chropyně, kteří se budou bát s námi. Kolem jde paní. „Vy jste to strašidlo?“ ozve se z naší skupinky. Místo odpovědi se ozval smích. Nebylo to strašidlo, byla to jejich vedoucí. S malým zpožděním přibíhá mnich a my se vydáváme na Karlův most. Z našich řad se ozývá klatovské: „Kampa to půjdeme?“ a následujeme ho k řece. Na úpatí mostu najednou z ničeho nic vyskočí čert. Fuj, to jsem se lekla. Kecky ječí, i když jsou až vzadu a nebafl přímo na ně. Pak nám dokonce chce i odnést do pekla Ellenku, ale ta je pro peklo moc hodná... V podloubí potkáváme lehce opilého vodníka, se kterým se cestou zpět fotíme. Vesele si povídá s dětmi i dospělými. Cizí paní, která náhodou prochází kolem, nechápavě vrtí hlavou, na vodníkův pozdrav neodpovídá. To jsou dneska lidi, co?

Majda Zemanová

Měli jsme velké štěstí, že nás naše průvodkyně vzala i na venkovní terasu pod střechou divadla. Pohled na Prahu z výšky byl vážně exkluzivní...

Eliška Vítovcová

PS VYSOČINA SVITAVY

...Sraz v 7.45 na vlakovém nádraží ve Svitavách. Mnozí ještě napůl rozespalí. Naš kulturní výlet jsme započali v Galerii panenek DollsLand, kde jsme si prohlédli panenky Barbie, Monster High a autička. Další zastávka bylo Muzeum voskových figurín a o pár metrů dále Muzeum útrpného práva. Cestou jsme nemohli minout Staroměstský orloj, Karlovu ulici, Karlův most, letmé zhlédnutí chrámu sv. Víta a baziliky sv. Jiří na Pražském hradu a v neposlední řadě procházka po Malé Straně se strašidly. Jako třešinka na dortu pak působila závěrečná vyhlídka na noční Prahu z pohodlných houpacích křesílek z moderního prostředí Žižkovské televizní věže...

Jan Leinweber

Celé zprávy najdete na www.ledovapraha.cz.

PS DUBÍ

PS OTAVA SUŠICE

...V pátek jsme navštívili Muzeum lega, kde jsme si prohlédli mnoho zajímavých modelů postavených z této stavebnice. Následně nás čekala prohlídka skleníku Fata Morgana, který je součástí venkovní expozice Botanické zahrady Praha. Po této prohlídce jsme si to namířili do Národního divadla, které jsme si prohlédli úplně celé.

PS TULÁCI, KLATOVY

PS VYSOČINA SVITAVY

PS BEROUN – ZÁVODÍ

PS OTAVA SUŠICE

PS 8. BŘEZNA JINDŘICHŮV HRADEC

PS DES. ST. ROUBALA, HABARTOV

TZ Kamenec byla vykradena! PS Náchod žádá o pomoc

Dne 26. 2. byl vykraden sklad na TZ Kamenec. Zloději si odnesli převážně kovový materiál a způsobili tak škodu za 38 000 Kč. Pionýrská skupina Náchod chce touto cestou oslovit všechny, kteří by prodali či byli dokonce ochotni darovat tento materiál:

- spojnicový materiál na stany s podsadou
- závěsné kotlíky
- gumové granáty
- plynová kamna na 10 kg PB bombu

Tento materiál je pro nás stěžejní. Momentálně totiž postavíme pouze 15 stanů z 80. To by pro nás znamenalo nepořádat letos tábor, který by byl 59. v řadě.

Pokud by se na vás někdo obrátil s nabídkou prodeje těchto věcí najednou, budeme rádi, když nás upozorníte.

Za vaši pomoc předem děkuje tým Pionýrské skupiny Náchod!

Kontakt: Tereza Marková 774 984 964
Jaroslav Pultar 734 378 338
tabor.kamenec@seznam.cz

Krátce z Výkonného výboru ČRP

VV ČRP jednal ve dnech 7. a 8. února v Českých Budějovicích. Na programu byla tentokrát příprava mnoha akcí, jako jsou Kamínka (a související soutěž Pionýrské tričko), Bambiráda, Letní táborová škola, Pionýr Open i na příští rok plánované aktivity k 25. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra, především RESET a Konference o činnosti Pionýra, vyhlášen byl další ročník soutěže etapových her.

VV se věnoval i otázkám ryze praktickým, organizačním, jako průběh registrace pro rok 2014, kontrolní dny na pionýrských nemovitostech, úpravy našich vnitřních předpisů dle nových stanov.

Jako na každém jednání, byly projednány i záležitosti ekonomické. Například bylo vyhlášeno tzv. Vnitřní výběrové řízení (podrobnosti v únorovém Tu-ňákovi), schváleny

byly Pokyny pro čerpání dotací MŠMT v roce 2014.

Součástí programu bylo i plánování v delším časovém horizontu, především byly probírány personální výhled Pionýra a také práce orgánů, především VV ČRP.

Členové VV se zúčastnili také sobotní oblastní porady Jihočeské KOP.

red

ZAPOJTE SE DO PROJEKTU OPRAVDU DOBRÝ TÁBOR!

Své tábory můžete nově vkládat pomocí odkazu přímo na domovské stránce www.dobrytabor.cz. A pokud zadáte všechny údaje, můžete si rovnou vygenerovat i vyplněný schvalovací list tábora (další podrobnosti v únorovém Tu-ňákovi). Tak na nic nečekejte a pochlubte se svým táborem světu!

www.dobrytabor.cz
Opravdu dobrý tábor

Vyhraje s dětmi vstup zdarma do Království železnic!

Sbírejte do 30. dubna 2014 vlakové jízdenky (mohou být od 1. prosince 2013) a můžete vyhrát vstup zdarma do Království železnic v Praze – ten čeká na největší sběratele! Soutěž je určena organizovaným dětským kolektivům v maximálním počtu 30 dětí do 12 let (plus 2 dospělí vedoucí). Schraňováním jízdenek z oddílových výprav, ale i dalších cest oddílových členů, máte možnost ke všem výletním zážitkům získat jeden mimořádný... Království železnic vystavuje největší model železniční sítě České republiky. Expozice se postupně rozrůstá, a to jak velikostně, tak svou detailností a propracovaností: uvidíte stovky metrů kolejišť, na kterých se prohání nejen vlaky, ale také pohyblivá auta, která zastavují na červenou nebo si dávají přednost

na křižovatkách. Zažijete zajímavou atmosféru střídání dne a noci a oceníte dokonalé zpracování modelů různých pamětihodností, kolem kterých vlaky projíždí. Vedle modelového kolejiště najdete v Království naučné a interaktivní prvky. Zařadit můžete také prohlídku Modelu Prahy v měřítku 1:1000 od Ing. arch. Vlastimila Slívy a Jiřího Straky. Soutěž o vstup zdarma zajišťuje Česká rada dětí a mládeže prostřednictvím projektu Evropské karty mládeže EYCA, v rámci něhož došlo k navázání spolupráce s Královstvím železnic (poskytuje slevu držitelům karty EYCA).

Jak se přihlásit?

Vyplňte přihlášku na www.eyca.cz/soutez a pošlete ji na info@eyca.cz nebo ji šoupněte fyzicky na sekretariát ČRDM. Hodně štěstí a krásné cestování!

Před 65 lety začala naše historie

V minulém čísle *Mozaiky* (na str. 21) jste se mohli dočíst, že Pionýr v příštím roce oslaví 25. výročí obnovení samostatné činnosti. Naše historie je ale členitá, což s sebou nese i jeden klad – výročí, která si můžeme připomínat, je hned několik.

Vloni uběhlo 45 let od roku 1968, kdy vznikl samostatný Pionýr – stejně jako řada dalších sdružení dětí a mládeže. Jde ale o výročí poněkud neveselé, protože osamostatnění trvalo jen dva roky (do nástupu tzv. normalizace v roce 1970). Za dva roky toho ale Pionýr stihl hodně, kromě jiného zahájit spolupráci s dalšími sdruženími (např. s Junákem), postavit se proti okupaci v srpnu 1968 prostřednictvím takzvané Služby vlasti... a ve vlastní činnosti vytvořit řadu oddílů a skupin pracujících nezávisle na školách.

Jaké výročí nás teď čeká, aneb máme být hrdí nebo se stydět?

Za měsíc uběhne 65 let ode dne, kdy vznikla Pionýrská organizace Junáka (24. 4. 1949). Toto datum považujeme za zdroj organizace pionýrského typu, i když pionýrské hnutí u nás existovalo již dříve. Jak ho ale vnímat? Bez nějakých epitet či laciných zjednodušení – v určitých momentech šlo o dramata hodná pera W. Shakespeara. Navíc okořeněná tím, že se vše odehrávalo v hodně složité vnitropolitické situaci a navíc s mezinárodními přesahy. Bez ohledu na to, že to tehdy nebyla jednoduchá doba, že s sebou nesla i mnoho restuhodného, nehodí se nahlížet na ni přes nějaká (až vulgární) zjednodušení – tohle bylo dobré/bilé a tohle špatné/černé. Na minulost je nutné nezapomínat, protože

je také zdrojem poučení a inspirace. Stále je v módě odmítat vše mezi lety 1948 a 1989, a léta bezprostředně po roce 1990 uvolnila lavinu tajených nechtů. Nelze ale popřít, že napříč všemi roky pionýrské činnosti stále bylo i na co navazovat. Jak v padesátých letech nebo za normalizace – vždy byly pionýrské oddíly, cílem jejich práce byla zajímavá a kvalitní činnost s dětmi.

Otázka: Nevšímat si nebo slavit... výročí z roku 1949 je proto na místě. Na západ od našich hranic stále umějí nějak lépe vnímat kladné a záporné stránky jednoho jevu a vyvažovat je. U nás bohužel v řadě lidí přetrvává zapouzdřenost v jedné či druhých stereotypy. Ovšem viděno realisticky: součástí historie jsou dobré i špatné skutky. Podstatné je, co si z nich každý vezme – zda poučení nebo nenávist. Rozumný člověk dokáže v naší historii kromě chyb nalézt přitažlivé příběhy a krásné příklady. A těch – při vědomí, že pionýrská organizace vznikla v r. 1949 nebyla dokonalá! – bych se držel!

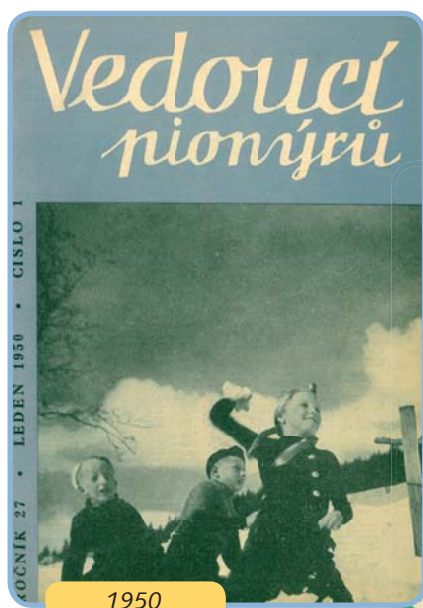
A co vaše výročí? Tím myslíme ta oddílová a skupinová. Nemusí jít jen o vznik, příležitostí se určitě najde více. Jak s nimi pracujete? Znají je vaše děti?

Vědí, jak stará je vlastně skupina, jejímiž jsou členy? Organizujete na oddílové či skupinové výročí tradiční akce?

Je to spousta otázek, ale odpovědi na ně by mohly být cennou inspirací pro ostatní oddíly a skupiny. Tak se nestyďte a napište nám na mozaika@pionyr.cz, jak je „to“ u vás!

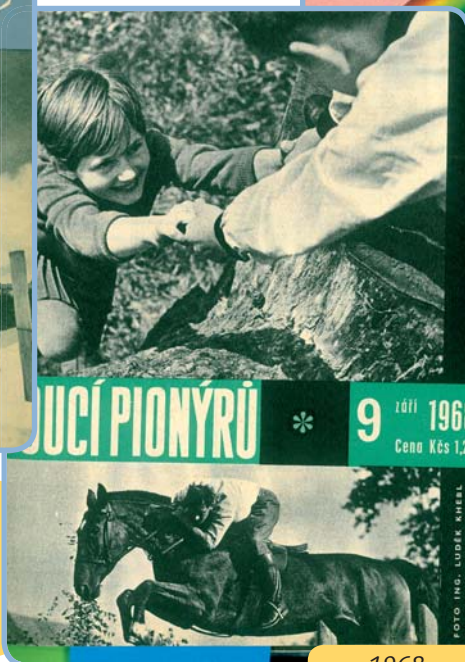
Martin a Jakub

Více o tom, jak pionýrská organizace v době svého vzniku vlastně vypadala a pracovala, se dočtete v příštím čísle.

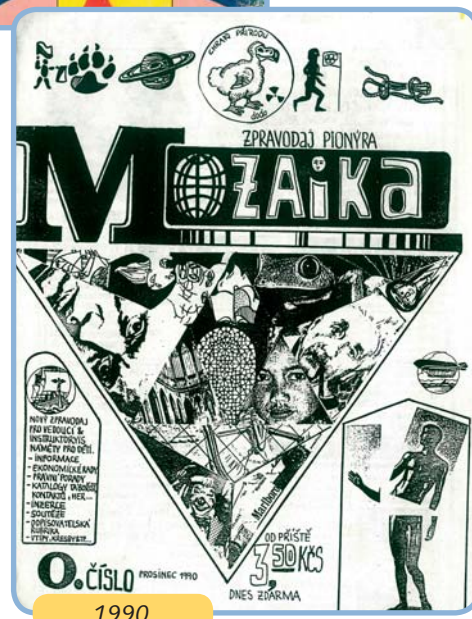
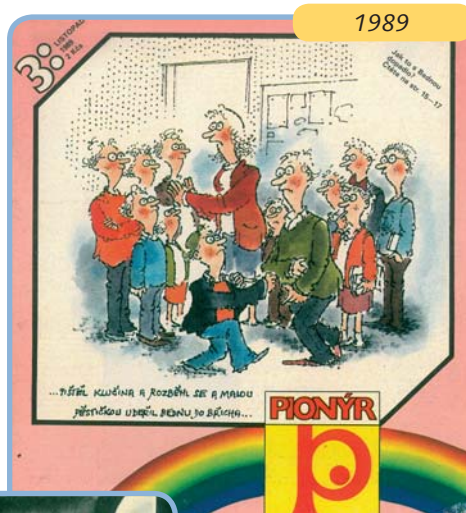

1950

Pro zajímavost přikládáme ukázky, jak vypadaly pionýrské časopisy v různých obdobích.

1968

1990

Prázdniny na horách

Pionýrská skupina Beroun – Závodí uspořádala o jarních prázdninách (8.–15. 2.) zimní tábor na horách. Jako v předešlých letech na nás čekala chata Honzík v Krkonoších. Přestože je únor zimním měsícem, do zimního letos má hodně daleko. Hned první den jsme si šli projít nejbližší okolí. Sníh byl, ale sem tam prosvítila tráva. Druhý den lyžaři i snowboardisté

vyběhli na přilehlou sjezdovku, ale od sněhu bylo vymeteno. Na sjezdovku se lyžaři nedostali. Snowboardisté měli trochu více štěstí a mohli další tři dny cvičit a učit se základům. Lyžaři si užili až dva krásné slunečné dny na Černé hoře. Polodenní akce v Krkonoších nám všechno nahradily. Závod skupin zvaný „Lesní cesta“ na trase v okolí byl zaměřen na poznání a znalosti zdejší přírody, terčový závod, při kterém jsme dávali dohromady heslo, soutěž skupin, kde jsme běhali štafetu a museli si zapamatovat čtyřmístná čísla, byl též skvělý. Nechybělo ani trochu umělecké fantazie. Po skupinách jsme vytvořili pohádku, kterou jsme pak zdramatizovali. V této oblasti se projevil i výtvarný cit. Z přírodního materiálu jsme měli ztvárnit symbol Krkonoš – Krakonoše. Byla vyhlášena i výtvarná soutěž, před níž byla beseda s ochráncem a strážcem Krkonoš, panem Ondřejem Moštěkem.

Beroun

Velmi podrobně nás seznámil s florou i faunou hor a připomněl nám, jak se zde máme chovat a jak to všechno v Krkonošském národním parku vypadá. Dověděli jsme se, že je nová míra pro nejvyšší horu Sněžku – 1603,3 m. Celou besedu nám zpříjemnilo i promítání zdejší přírody. Zajímavé soutěže probíhaly i na chatě – soutěž „Kouzelný batoh“ na způsob kimovy hry, finálové hry Twister, obouvání židličky a souboj slepých rytířů zaujaly i pobavily. Přestože šlo o smíšený kolektiv dětí od 1. do 8. třídy, vznikly výborné vztahy mezi mladšími a staršími, kteří se snažili malým dětem pomáhat. A tak to má být! Jarní prázdniny skončily. Nám zůstaly vzpomínky na super týden na horách.

Květa Hrbáčková

Holešov

Ve finále Dětské porty a Melodie

31. 1.–1. 2. bylo v Praze celostátní finále Dětské porty a Melodie, již tradičně v Divadle Za plotem v Bohnicích. Z Holešova se zúčastnili Kamarádi z PS M. Očadlíka, duo Píkr a v jednotlivcích Karolína Vaclachová, Veronika Nováková, Michal Novák, David Kozák a Ester Dvořáková. Všichni předvedli před odbornou porotou velmi dobrý výkon. Jejich písně měly velký ohlas i u diváků. Pro zúčastněné znamenalo vystoupení na prknech Divadla Za plotem před opravdovou porotou velkou zkušenost a odnesli si z vystoupení nezapomenutelné zážitky. Určitě to chce mít kus odvahy a ta nikomu z nich nechyběla! Dík všem mladým zpěvákům za výborné výkony a přejme všem, aby jim písničky přinášely radost a pohodu.

Jarmila Vaclachová

Foto: Pavla Sedláčková

Ringo a Uzlařská regata v kraji

V sobotu 24. ledna uspořádaly PS Horní Bříza a PS MP Obora 19. ročník turnaje soutěžních dvojic v Ringu o putovní pohár PS Horní Bříza. Proběhla i soutěž jednotlivců Uzlařská regata. Již podruhé se tyto akce konaly jako krajské kolo. K vyplnění volného času hráčů bylo ve škole připraveno i dalších pět soutěží – skládání puzzle, střelba ze vzduchovky nebo světelné pušky, házení šipek a kroužků na cíl. Poslední soutěží byla tzv. Elekrika. Letošní rok se stal rekordním, co se týče hráčů. 176 registrovaných soutěžících z Horní Břízy, Obory, Žichlic, Nýřan, Dolní Bělé, Všerub, Nepomuku, Horní Bělé a Domažlic, zastupujících pionýrské skupiny nebo sbory dobrovolných hasičů. Zdaleka přijela také SK Lutra ze Stráže pod

Horní Bříza

Ralskem a pionýrský oddíl Dolní Slivno z 1. PTS Táborník Mladá Boleslav. Účastníci byli rozděleni do čtyř věkových kategorií. Celý turnaj proběhl v Masarykově základní škole v Horní Bříze, kde jsou k dispozici tři tělocvičny, školní jídelna i několik samostatných tříd. Po šestihodinových bojích zveřejnil třicetičlenný pořadatelský tým výsledky snažení všech soutěžících. Putovní pohár PS Horní Bříza ve hře ringo si odvezli Ladislav Čermák, Adéla Reslová, Tereza Gebauerová, Karolína Broťánková, Jiří Musil a Lukáš Hrba z SK Lutra Stráž pod Ralskem. Ostatní výsledky je možno najít na www.hornibriza.pionyr.cz.

Jaroslav Novák, PS Horní Bříza

Kladno

Karneval ve Švermováčku

V pátek 7. 2. se u nás konal tradiční karneval pro dětičky od nejmenších až po pubertáky. Sešlo se na 70 masek a všechny byly nádherné. Mohli jsme vidět princezny, rytíře, víly, divoženky, piráty, kovboje, spidermany, roboty, vojáky, šašky a další a další skvělé masky. K tanci hráli Šmoulové. Tančili jsme různé tance, podlézali jsme tyč a jezdili vláčkem. Porota složená ze starších děvčat vybrala 19 nejlepších masek, které byly odměněny. Na závěr byla tombola. Všechny děti si odnesly drobné dárečky a spoustu zážitků.

Alena Šefflová

Výtvarné činohrátky

V sobotu 15. února už už to vypadalo, že by děti ko-
nečně mohly vytáhnout boby a lopaty od Ježíška. Měly proběhnout sněhové hrátky, ale počasí si s námi zahrálo, a tak jsme si sněhuláky alespoň vyrobili.

Sešli jsme se v klubovně a děti z oddílu Šedých myšek

Kopřivnice

si vyrobily alespoň z vaty, klacíků a barevného papíru pomocí lepidla sněhuláčí rodinku. Když byli sněhuláci hotoví, mohly si děti vytvořit papírovou taštičku — například na sladkosti. A jelikož zbylo dost času, vytáhli jsme taneční podložku a děti soutěžily o sladké odměny.

Kamila Šumšalová

Studénka

„Pusinky“ se nenudí

V roce 2000 oslavila Pionýrská skupina Butovická ve Studénce 50. výročí svého založení. V současné době naši skupinu tvoří dva oddíly. Oddíl Bengálské Berušky se dělí na tři družiny: Akční tým, Below The Mark a Dračí doupě a oddíl P.U.S.A. má dvě družiny Pusa a Pusinky. P.U.S.A. je i úspěšná taneční skupina zabývající se styly Disco Dance a Show Dance. Prezентuje se každoročně na tanečních soutěžích v celém kraji, kde také sbírá nejvyšší umístění! „Pusinky“, jak si nechávají říkat členky skupiny, vystupují i na dalších společenských akcích všeho druhu. Avšak hlavní důvod docházení do pionýrské

klubovny ve Studénce je super kolektiv a kopec švandy, kterou mezi sebou pusinky vytvářejí. Společně slaví narozeniny, někdy přespávají v klubovně, pořádají i veřejné akce - např. Pochod za zvířátky. Vrcholem každého roku je pak tradiční letní tábor, kterého se obvykle účastní kolem 45 dětí ze Studénky a blízkého okolí.

Lucie Čingelová

VŠECHNO NEJLEPŠÍ!

- 7. 3. slaví své 50. narozeniny **Martin Doucha** z PS Skála (Pardubická KOP).
- 13. 3. slaví své 55. narozeniny **Milan Anders** z PS Pohoda (KOP Královéhradeckého kraje).
- 13. 3. slaví své 50. narozeniny **Jaroslav Novák** z PS Horní Bříza (Plzeňská KOP).
- 15. 3. slaví své 55. narozeniny **Radek Folta** z PS J. A. Komenského (Moravskoslezská KOP).
- 24. 3. slaví své 50. narozeniny **Pavel Vodička** ze 103. PS Františka Soukala (Pražská OP).
- 26. 3. slaví své 55. narozeniny **Stanislav Odstrčil** z PS MOST (Moravskoslezská KOP).
- 29. 3. slaví své 55. narozeniny **František Verner** ze 7. PS Potočáci Kladno (Středočeská KOP).

Blahopřejeme!

Nebojme se propagace

Propagace – pro jednoho je to slovo skoro posvátné, pro jiného je to strašák, kterému se snaží ze všech sil vyhnout. A někdo jej používá stále dokola jako zaklínadlo. Jedno je ale jisté: Pokud chceme, aby se o nás vědělo, musíme se propagací zabývat.

Jak na propagaci v Pionýru

Propagace v Pionýru má dvě roviny, které spolu ale velmi úzce souvisí. Jednou je propagace Pionýra na republikové úrovni a druhou propagace vašeho vlastního pionýrského oddílu či skupiny. V tomto článku se budeme věnovat tomu, co všechno můžete pro propagaci své pionýrské skupiny nebo oddílu udělat vy sami.

klubovna nebo hromadné opékání špekáčků na ohni – děláme propagaci nejen svému oddílu, ale i našemu celému spolku. A jak můžeme veřejnost pozvat? Plakátky ve školách, místních vývěskách, pozvání místním rozhlasem, osobní pozvání (pionýrský pes rozdává letáčky s pozvánkou poblíž klubovny nebo před školou), pozvánka v místních novinách nebo zpravodaji.

- Natočit pár minut záběrů z akce (bez komentáře redaktorů nebo kameramana na místě). Lepší je natáčet statické záběry bez pohybu kamerou, a to několik samostatných videoklipů (+/- 10 zapnutí kamery), ale zato z více různých pohledů a prostředí.
- Natočit 1 – 3 rozhovory s dětskými účastníky (cca 1 minuta jeden rozhovor). Pokud je to vhodné, tak natočit i rozhovor s organizátorem.

TÍM, ŽE SE VEŘEJNĚ HLÁSÍTE K PIONÝRU, PŘISPÍVÁTE K JEHO PROPAGACI!

Nejsme „nějakej nounejm“

Jsme pionýři a k tomu bychom se měli vždy hlásit. Je třeba, aby lidé věděli, že za těmi dveřmi, kde se jednou či několikrát týdně scházejí děti a mladí lidé, je pionýrská klubovna. Klubovnu stačí označit logotypem Pionýra, názvem oddílu nebo pionýrské skupiny. A když k tomu přidáte i pěkně upravenou vývěsku s aktuálními informacemi a fotografiemi, hned vše vypadá veseleji. Sice nemáme stejnokroje, ale ... přesto se můžeme odlišit od ostatních – stačí mít oddílové tričko a na něm umístit nápis Pionýr nebo logotyp Pionýra (výborně se k tomu hodí třeba rukáv). Pokud jste zvyklí jezdit na akce v pionýrských košilích – je to dobrá příležitost jak ukázat, že patříte k pionýrům. A máte-li dobrý nápad, jak by mohlo pionýrské tričko vypadat, můžete se přihlásit do soutěže Pionýrské tričko. (Více informací o soutěži najdete na www.kaminka.pionyr.cz.)

Pořádáme super akce

Dejte o nich vědět a pozvěme širokou veřejnost. I tím, že uspořádáme otevřenou akci – ať už je to pohádkový les, otevřená

Musíme se pochválit

Ale veřejně, ne jen mezi sebou. Když už jsme uspořádali otevřenou akci pro veřejnost, měli bychom ji i zhodnotit. K tomu se zase velmi dobře hodí například fotografie na naší vývěsce, článek v místním tisku anebo můžeme být neskromní a dát světu vědět i prostřednictvím televize. Stačí jen mít odvalu a...

Jak na reportáž (nejen) do Zpráviček

Pokud umíme natáčet video, zkusme natočit reportáž a poslat ji do televize. Třeba pořad Zprávičky na ČT :D (Děčku) je k tomu jako stvořený. Vysílá se každý den v 18.40 – 18.45 a je určen přímo pro dětské diváky. Nemusíme mít žádné speciální vybavení, stačí domácí kamera, foťák nebo lepší mobilní telefon. A teď už se musíme jenom držet několika pravidel, aby naše podklady pro reportáž byly použitelné.

- Redaktorem by mělo být dítě školního věku (pozor, zde je nutný souhlas zákonného zástupce). Klade otázky, ohlásí se do kamery a namluví komentář.

- Natočit ohlášení redaktora do kamery, např. „Pro Zprávičky Vilemína Králíčková, Pionýrská skupina Za plotem, Jahodnice.“
- Kvalita zvuku musí být taková, aby bylo rozumět tomu, co lidé říkají. Je vhodné točit rozhovory z blízka (tzn. co neblíže před obličejem, kde ještě kamera dokáže zaostřit obraz) a pokud možno v klidu (ne ve větru ani v hluku nebo při muzice). Je-li ke kameře možné připojit externí mikrofon, je to ta nejlepší volba.
- Pozor na kvalitu obrazu, je třeba točit video ve vyšším rozlišení.
- Video soubory by měly být ve formátu MPG4, AVI, MOV.
- Z reportáže by mělo být vidět a slyšet, že se jedná o pionýrskou akci.
- Před odesláním obrazového materiálu je nutné zkontrolovat, zda odesíláme opravdu to, co chceme prezentovat na veřejnosti – pěkný obraz podkreslený nevhodnými výrazy není úplně to nejvhodnější.

Pokud se chcete dozvědět o tom, jak natočit reportážní video o pionýrské akci, a třeba si i jedno takové zkusit natočit, na Kamínkách je pro vás připravena dílna, které se zúčastní přímo zástupce z ČT :D ze Zpráviček. A teď už jenom s chutí do toho, ať se o Pionýru více ví. Vždyť bez vás, lidí přímo v oddílech a skupinách, Pionýr znamená (a dokáže) jen málo...

Anna Nováková, Mirka Tolarová
Sekce PR a propagace

Pionýrská propagace v číslech a grafech I.

Loni v listopadu proběhlo dotazníkové šetření hledající odpovědi na otázky z oblasti PR a propagace Pionýra. Valná většina odpovědí pochází od delegátů Výročního zasedání Pionýra v Pardubicích. Na těchto stránkách se budeme postupně vracet k tomu, co jsme se z dotazníků dozvěděli a jak s výsledky naložíme.

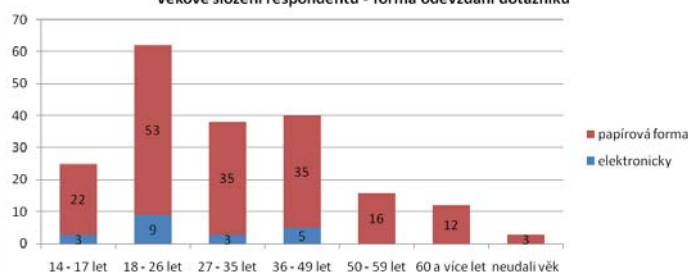
Kdo a jak odpovídal?

Odevzdáno bylo celkem 196 dotazníků ze 106 pionýrských skupin, 21 respondentů svoji pionýrskou skupinu neuvedlo. Nejvíce odpovídajících bylo z 30. Pionýrské skupiny Mladí (16 respondentů). Více vyplněných dotazníků se vrátilo také z 52. PS Slunovrat (8), 5. PS S. T. O. Jiřího Wolker (7), 43. PS Vinohrady (6) a PS Mír Domažlice (6).

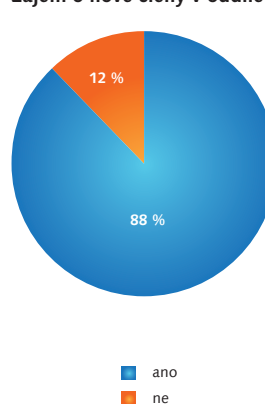
A co vy? Už jste se někdy zamýšleli, jak dostat značku Pionýr více do povědomí veřejnosti? Proč o to vlastně usilujeme? Proč chceme, aby o nás lidé věděli? Přece proto, abychom ukázali, kolik dobře odvedené práce se za naší značkou skrývá. Abychom odbourali ta případná stigma z minulosti a jednou provždy se rozloučili s otázkou „Pionýr – to ještě existuje?“

ke stažení na stránkách kaminka.pionyr.cz (pod odrážkou Pionýrské tričko). V současné době se pracuje na jeho revizi v souvislosti se změnami vycházejícími z Nového občanského zákoníku, ale na vzhled znaku a logotypu Pionýra tyto změny mít vliv nebudou. Zkuste se i vy podívat na letáčky, přihlášky či webové stránky. A pokud náhodou najdete starou vlašťovku – vyměňte ji!

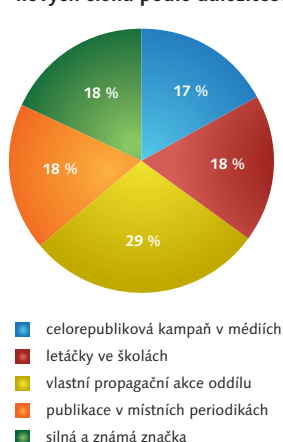
Věkové složení respondentů - forma odevzdání dotazníku

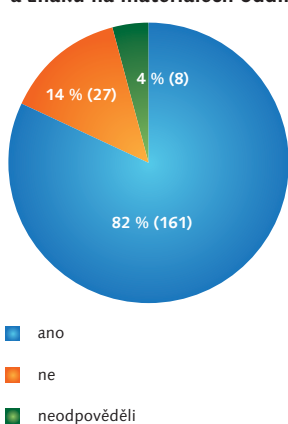
Zájem o nové členy v oddíle

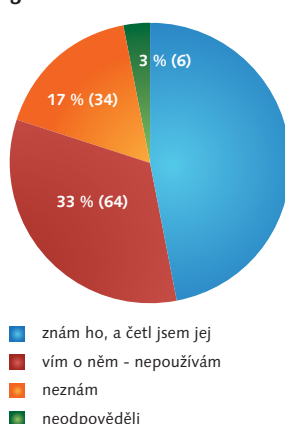
Aktivity pro získávání nových členů podle důležitosti

Používání pionýrského logotypu a znaku na materiálech oddílu

Znalost a využívání grafického manuálu

Bohužel jsou stále skupiny, které se k Pionýru moc nehlásí, dokonce ani vlastním dětem někteří vedoucí nic moc na toto téma nepoví, jako by se styděli. Ale jak je to možné? Proč? Vždyť téměř pětadvacet let dobře odvedené práce není málo! Jestli

Chceme nové členy do oddílů

Z odpovědí vyplývá, že zájem o nové členy v oddíle má skoro 90 procent vedoucích a instruktorů. A to je opravdu hodně, co říkáte? Ti, kteří nové členy nepotřebují, uvádějí jako nejčastější důvod nedostatek vedoucích a instruktorů. Zde se nabízí otázka, jak umíme pracovat s mládeží a odrůstajícími členy – vychováte si své nástupce? Další důvody, proč skupiny o další členy nestojí, je vyhovující aktuální stav – kapacita je naplněna tak akorát pro činnost oddílu, nebo oddíl nemá větší prostory.

Co by vám pomohlo získat nové děti do oddílu

Jak získat nové členy? Vždycky to samozřejmě nejvíce závisí na činnosti toho kterého oddílu – ti, kteří pravidelně zvou veřejnost „na čumendu“ a jsou vidět, o členy nouzi nemívají. Ale co když to tak snadno nejde? Není nic snazšího, než se zapojit do podzimní celorepublikové mediální podpoře kampaně Pionýr Open. Že nevíte, o co jde? Nalistujte minulé číslo Mozaiky nebo mrkněte na web www.dobrodruzstvi.info/open – tam najdete bližší informace. Pro vás je důležité vědět, že pokud se do této kampaně přihlásíte do konce března, získáte pro svoji akci i materiální podporu.

Čtyři pětiny respondentů používají pionýrské logo.

To vyplývá i z grafu. Je to hodně nebo málo? Z těch, kteří pionýrské logo nepoužívají, preferuje 11 respondentů použití oddílového loga nebo loga vlastní pionýrské skupiny. Pět odpovídajících uvedlo, že pionýrské logo nemají kde použít nebo jej nepotřebují. Ale jak je to možné? Cožpak tyto skupiny nemají klubovnu, přihlášky na tábory, pozvánky na akce či vlastní webové stránky? Vždyť možnosti, kde lze použít naši pionýrskou vlašťovku, je spousta!

Z odpovědí na otázku, proč nepoužívají pionýrské logo, můžeme citovat například tyto:

- V naší lokalitě je větší značkou název PS.
- Pionýrské logo používáme jen někdy,
- není důvod,
- přínos je negativní.

ono to nebude tím, že tenhle blok – negativní stigma – pozůstatek minulosti (nazvěme si to, jak chceme) je jen v našich hlavách. A pokud ho neodbouráme sami v sobě, nemůžeme dobré jméno naší značky šířit dál.

Teorii zná jenom polovina

Abychom mohli správně používat logo a drželi tak „firemní kulturu“, je třeba se řídit zásadami stanovenými v Grafickém manuálu Pionýra. Musíme si přiznat, že ještě dnes používají pionýrské skupiny na svých stránkách a materiálech staré logo nebo logotyp Pionýra. A proč tomu tak je? Polovina respondentů Grafický manuál Pionýra buď nezná, nebo o něm ví, ale neřídí se jím. Víte, kde tento manuál najdete? Určitě jej najdete na Servisu Pionýra (Ke stažení / Propagace / Grafické prvky). Nyní je i výtah týkající se logotypu a znaku Pionýra

Anna Nováková, Mirka Tolarová
Sekce PR a propagace

Ledová Praha a první pionýrský travel bug

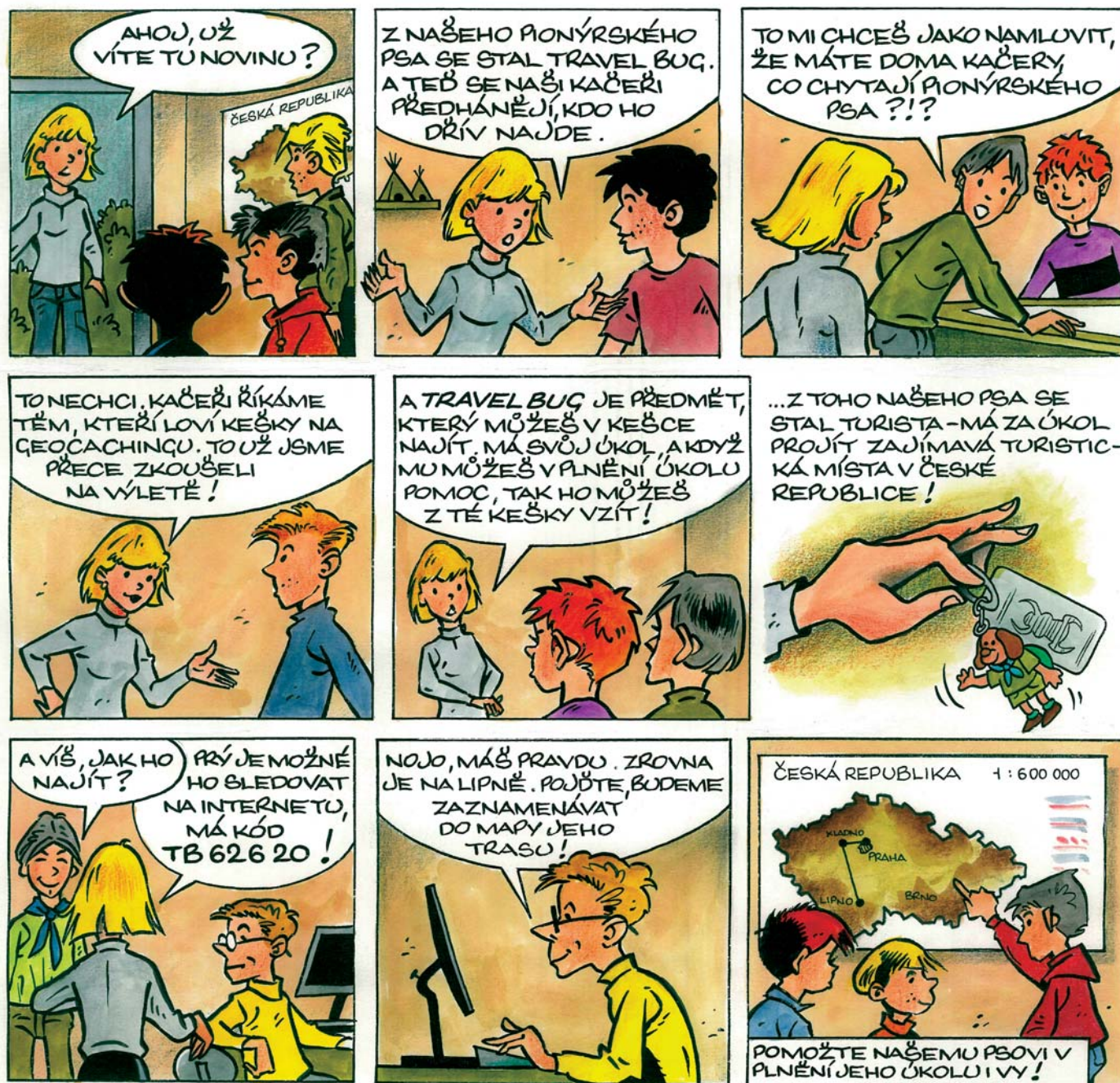
Piokačeři, byli jste na Ledové Praze?

A lovili jste kešky? Někteří z vás odlovili kešku Ledová Praha 2014. Jako první ji v pátek našli kačeři z pionýrské skupiny Veteráni Kladno. Hned za nimi si CWG s motivem Ledové Prahy odnesli pionýři z Habartova. Za celý víkend správné souřadnice vyluštilo a kešku úspěšně našlo deset týmů kačerů. V pátek 31. ledna 2014 se vydal na cestu první pionýrský travel bug s identifikačním kódem TB62620 (přívěsek s pionýrským psem doplněný o kovový identifikační štítek). Jeho cílem je projít turisticky zajímavá místa v České republice. Svě putování začal v keši Prazské legendy – O Lokytkovi.

Podíval se na Kladno a teď se nachází v okolí Lipenské přehrady. Bližší informace o jeho pohybu vám budeme přinášet prostřednictvím Mozaiky nebo na webu geo.pionyr.cz. Pomozte pionýrskému psu splnit jeho úkol. Pokud jste našli v keši náš (nebo i jiný) travel bug a rozhodli jste se jej přenést jinam, zaregistrujte co nejdříve jeho nálezh na www.geocaching.com. K tomu potřebujete nálezh listing (stránku

s popisem) příslušného travel bugu – v našem případě použijte kód TB62620. A teď už jen: „Šťastnou cestu!“

Anna Nováková

Scénář: Anna Nováková, Kresba: Jiří Filípek

Lektoři pod mikroskopem

aneb příprava a realizace vzdělávací akce a úloha lektora

Tentokrát si budeme povídat o přípravě lektora na konkrétní vzdělávací akci. Každý lektor se každopádně musí pečlivě věnovat přípravě na své vystoupení, na lektorování. Není to úkol jen pro začínajícího lektora! S přibývajícím zkušenostmi rozhodně neklesá čas přípravy, spíše si myslím, že odpovědný lektor věnuje své přípravě ještě více času. Dokáže totiž předvídat a předpokládat věci, které začátečníkovi ještě nepřijdou na mysl. Chce být na tyto věci připravený, aby na ně dokázal adekvátně reagovat. Na každou vzdělávací akci je třeba, aby se lektor připravil a vytvořil si jednoduchou strukturu, podle níž se bude orientovat on sám, ale i ostatní účastníci akce. Jednoduchá struktura vzdělávací akce se dá rozdělit do čtyř částí:

- zahájení
- dojednání
- aktivita
- zakončení

Jednotlivé části by měly mít tento obsah

Zahájení:

- Přivítání účastníků.
- Představení lektora a také jeho kompetencí.
- Uvítací kolečko nebo aktivita na rozehrání.
- Ujasnění cíle.
- Způsob ověřování úspěšnosti pochopení cíle – není nutné vždy tento bod zařadit, ale je to motivační.

Dojednání

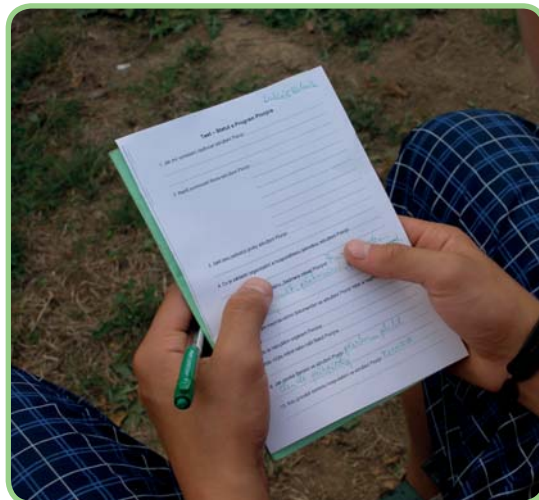
- Plánování v reálném čase společně s účastníky, ujasnění harmonogramu vzdělávací akce, další ujednání, které vyplývá z požadavků účastníků vzdělávací akce.
- Doporučuji harmonogram zveřejnit a mít ho vyvěšený na viditelném místě. Podle něho se účastníci budou orientovat.
- Stanovení pravidel vzdělávací akce – odchody, mobilní telefony, používání notebooku...
- Podepsání prezenční listiny.

Aktivita

- Přiměřená vizualizace témat – použití flipchartu, tabule, PowerPointové prezentace...
- Zprostředkování obsahu – sdělení nových poznatků, posílení vědomostí účastníka.
- Praktická a zážitková cvičení – teoretické vědomosti je třeba podpořit praxí. Díky prožitku a zkušenostem účastníci akce lépe pochopí téma a lépe si teorii zapamatují, protože bude podpořena konkrétními aktivitami, díky kterým někdy sami přijdou na teoretický výstup – přijdou vlastním přičiněním k novému poznatku. Lektor v tomto případě zastává funkci moderátora. Tuto formu vzdělávání doporučuji zkušeným lektorům.
- Reflexe praktických cvičení – to znamená zpětná vazba, zpětný odraz, rozbor aktivit. Vnímání zážitků a sdělení prožitků samotnými účastníky. Nastavení zrcadla porozumění a pochopení probíraného tématu.
- Střídání forem – využívat velké množství činností tak, aby účastníci byli aktivní a motivovala je nová forma práce. Formy střídáme i proto, že všem účastníkům nemusí vyhovovat stejná forma aktivit, proto je třeba je prostřídat, aby si tam každý našel „něco“ pro sebe.
- Krátké zopakování a shrnutí probíraného učiva – tato část může mít opět jakoukoli formu. Záleží jen na výběru lektora, podle jeho zkušeností.
- Předání učebních materiálů.

Zakončení

- Společné zhodnocení vzdělávací akce – hodnotí jak účastníci, tak lektori. Slovní vyjádření k hodnocení akce nemusí všichni využít. Některým lidem, kteří patří k méně komunikativním, tato forma nemusí vyhovovat. Tuto hodnotící formu využijeme zvláště u ucelené kolektivy, kde se účastníci dobře znají.

Mějme na paměti, že tuto část hodnocení ponecháme na dobrovolnosti, nikoho do ní nenutíme.

- Vyplnění evaluačních dotazníků – tato forma bude vyhovovat všem. Je prokazatelnou zpětnou vazbou celé vzdělávací akce. S dotazníky je třeba pracovat. Výstupy evaluace by měly být hnací silou do další práce, a to nejen lektorů.
- Rozloučení a poděkování. V této části neopomeňte účastníky pozvat na připravované a plánované vzdělávací akce. Přiblížit jim cíl těchto akcí a případně předat letáček akce.

Každou organizaci vzdělávací akce lze rozdělit na přípravu (zpracování témat, příprava podkladů a materiálů pro realizaci) a realizaci (průběh vzdělávání, hodnocení).

Z praxe vyplývá, že pro spokojenost účastníků je důležité naplnění jejich očekávání, vhodné časové rozvržení, srozumitelnost a zajímavost obsahu, či nabídnutí praktických aktivit.

Pozornost účastníků vzdělávacích akcí zpravidla klesá po 15–20 minutách, proto je potřebné a důležité, aby pro udržení pozornosti byly střídány aktivity, výklad prokládán otázkami, aby byly využívány pomůcky a vedena diskuze.

Pro každého lektora je zpětná vazba od účastníků hnacím a motivačním činitelem. Snaha být lepším, stále se zdokonalovat a umět na sobě pracovat, by měla být prioritou každého lektora. Těšit se na akci, vyzkoušet si nové metody a formy, to všechno působí na kompetentnost lektora. Odborná stránka je jedna věc a umění lektorovat je věc druhá. Když se u jednoho člověka obě stránky spojí, pak vyroste osobnost, která je považována za pana Lektora!

Lída Kočí, garant Ústředního pionýrského vzdělávacího centra
Ilustrační foto: LTŠ 2004 a 2008

Tučňáci

Tentokrát si vyrobíme tučňáky z moosgummi (pěnovky), stačí ale i tvrdý karton. Aby se vám dílo povedlo a měli jste z něj radost, vám přeje Pionýrská skupina Dobřany.

Pomůcky: tužka, nůžky, tavná pistole (ale stačí i oboustranná lepenka či kanagom).

Materiál: tvrdá čtvrtka na šablony, pěnová guma (nebo tvrdý karton) černá, bílá a oranžová, pohyblivé plastové oči, nožičky z plastu (jsou k dostání pod názvem kachní nohy, ale též se nechají jen vystřihnout),

plochý magnet – pokud chcete jako magnet na ledničku, nebo špejle – bude jako zápich.

Pracovní postup:

1. Nakreslíte a vystřihnete šablony.
2. Obkreslíte je na pěnovku nebo karton.
3. Vystřihnete tělo, břicho, zobáček a nožičky a začnete kompletovat.

4. Bříško nalepíte slabou oboustrannou lepenkou na tělíčko, pak přilepíte očička (jsou samolepící), zobáček a nožičky.
5. Na závěr na záda připevníte tavnou pistolí (pokud máte malé děti nebo na LT nemáte el. proud, stačí opět oboustranná lepenka) magnet nebo špejli a dílko je hotové.

Libuše Nejedlá

Nové programy na tábořích

Níže na této stránce najdete návod na výrobu papírového brnění a také zmínku, že se hodí pro tábory s rytířskou či fantasy tematikou. To je teď jistě aktuální, příprava táborů je v plném proudu. Podobných námětů, které mohou posloužit nejen při výrobě rekvizit, ale i při obsahové přípravě vašich táborů, najdete ve výchovných programech Mládátka a zvířátka, Putování se psem, Tajemství staré truhly a Osmá planeta mnohem víc. Jak se dají využít?

Náměty pro CETEH

Brnění je jen jeden z mnoha příkladů. Chystáte se o prázdninách třeba do vesmíru?

V Putování se psem najdete návod, podle kterého děti mohou vyrábět foukací rakety a dokonce s nimi soutěžit. Nebo vyrábíte na výpravu do Orientu? Pak se vám může hodit návod na malování na hedvábí z Tajemství staré truhly. Chystáte se během tábora hrát s dětmi divadlo? Mládátka a zvířátka nabízejí návod na výrobu masek, který zvládnou i ti nejmenší. A tak bychom mohli pokračovat... Všechny programy samozřejmě obsahují spoustu námětů, které lze přizpůsobit různým legendám a motivacím.

Doprovodné aktivity

Nové programy vám mohou pomoci i při přípravě všemožných doprovodných aktivit, kterými vyplníte přestávky v celotáborové hře, najdete v nich například tábornický desetiboj, odlévání stop, práci s mapou. Poslouží, i pokud budete chtít s dětmi něco vytvořit – nabízejí například návody na výrobu sedátek k ohni či malování na trička.

Šanon poslední záchrany

I kdybyste nechtěli aktivity z programů použít při plánování tábora, určitě neuškodí mít je stažené nebo (pokud máte na táboře internet) vědět, kde je najít. Až se stane, že

vám něco „kiksne“, např. zjistíte, že nemáte variantu pro déšť apod., bude kam sáhnout. Hlavně (ale nejen!) v částech technika a umění najdete tipy na činnosti pod střešou, část sport naopak ukrývá spousty her a soutěží na ven.

Programy jsou členěny dle věkových kategorií a jednotlivé aktivity v nich rozřazeny do pěti oblastí: člověk a společnost, příroda, sport, technika, umění. List každé aktivity je doplněn o piktogramy, díky kterým snadno a rychle zjistíte, zda je na ven či do místnosti, jak dlouho zabere, pro kolik je dětí... Stačí jen vybrat a pustit se do akce!

Papírové brnění Tajemství staré truhly (ML T12)

Kdo z kluků někdy v životě netoužil stát se statečným rytířem! Však i holky mají své hrdinky z filmů, středověkých příběhů, počítačových her. Ne každá chce být princeznou. Ke správnému rytíři ale patří dokonalé brnění. Pojďme si ho vyrobit. Sice bude z papíru, ale vypadat bude jako opravdové.

K realizaci samotné aktivity budete potřebovat:

Knihařskou lepenku šedou (tloušťka 2 a 2,4 mm), odlamovací nože, nůžky, děrovací kleště s nastavitelnými průměry děr, nýťovací kleště, gumičky, spojovací materiál (šroubky, matky, podložky, nýty), kolíky, lepidlo Herkules, štětce, tuš černou, houbičku na nádobí, stříbrnou barvu ve spreji, bezbarvý lak ve spreji, tenký karton na výrobu šablony (např. použité krabice ze

supermarketu, krabice od pizzy nebo dortu apod.).

Jak na to

Výrobu papírového brnění a doplňků jistě rádi zařadíte do činnosti oddílu, pokud chystáte letní tábor s rytířskou fantasy tematikou. Výroba celého brnění je dost náročná, tato varianta bude vhodná pro starší děti s výraznou pomocí vedoucích a instruktorů. Začněte proto s výrobou doplňků, které zvládnou i mladší děti kolem 12 let, abyste si materiál „osahali“ a naučili se s ním pracovat. Šedou knihařskou lepenku koupíte buď v knihařství, nebo v e-shopu na internetu (můžete zadat dětem jako úkol – propojit s metodickým listem T4 – Počítač). Prodává se v různých rozměrech a tloušťkách, cenově je velmi dostupná. Pro výrobu brnění

a doplňků využijete tloušťky zejména 2 a 2,4 mm. Tento materiál má jednu výbornou vlastnost. Když ho namočíte, můžete ho ohýbat a tvarovat. Po zaschnutí si už každý získaný tvar zachová. Pro začátek budete potřebovat načerpat inspiraci, abyste si udělali představu, co všechno se z lepenky dá vyrobit. Když si do internetového vyhledávače zadáte „papírové brnění“, vyjede vám mnoho odkazů na firmy, které se výrobou a prodejem těchto věcí zabývají. Většinou je na takových stránkách mnoho obrázků, které vám poslouží jako inspirace a předloha. Do této fáze můžete opět zapojit zejména děti v rámci aktivit z ML T4 – Počítač. Výraznou pomocí při výrobě může být šikovná švadlena, která pomůže s přípravou „stříhu“, šablony. Ale zvládnete to i bez ní.

(pokračování na str. 20 dole)

Novinka v soutěži etapových her

Na předchozí stránce jste si mohli počíst o tom, jak se nové výchovné programy mohou hodit při přípravě táborů. Pokud s nimi pracujete, nebo se chystáte začít, bude vás jistě zajímat novinka v tradiční

pionýrské soutěži etapových her. Ta je pro rok 2014 již vyhlášena a přibyla jí jedna soutěžní kategorie. Kromě celotáborových a celoročních etapových her tak budete moci přihlásit i dlouhodobé plány činnosti zpracované právě na základě nových výchovných programů (Mládátka a Zvířátka, Putování se psem, Tajemství staré truhly a Osmá planeta).

Jak má přihlášená hra vypadat a jak ji přihlásit?

- Musí obsahovat popis hry jako celku i jejích součástí (etap). Pomoci vám může vzorová osnova, která je součástí statutu soutěže (najdete ho na adrese cetek.pionyr.cz).
- Připojte i fotodokumentaci, minimálně pro případ, že by vaše hra měla být vydána, je nezbytná.
- Můžete připojovat přílohy, jako diplomy, zpěvníky, bodovací tabulky, herní plány apod.
- Soutěžní příspěvky přihlašují pobočné spolky Pionýra (obvykle pionýrské skupiny), nikoliv jednotlivci.
- Pokud lze označit autora (nejde o zcela kolektivní dílo), je nutný k zařazení

do soutěže také jeho souhlas (případně souhlas zákonného zástupce, není-li autor plnoletý).

- Hru můžete zaslat na Ústředí Pionýra elektronicky i poštou – stačí zaslat jedno vyhotovení (nevrací se).

Co můžete získat?

Statut soutěže pro nejlepší hry určuje příspěvek až do výše 10 000 Kč na nákup a údržbu materiálu pro předkladatele hry (PS, která hru přihlásila) a až do výše 1000 Kč pro autora (nebo vedoucího kolektivitu autorů).

(dokončení ze str. 19)

Jako první doporučujeme vyrobit chrániče na předloktí nebo holeně. Jsou jednoduché, zvládnou to s pomocí i mladší děti (6. tř.). Nejdřív je nutné vyrobit si šablonu – ze čtvrtky, staré krabice apod. Změříme si obvod zápěstí (kotníku) a předloktí (lýtky). Nakreslíme podle těchto rozměrů lichoběžník. Horní okraj můžeme udělat zdobený – do oblouku, do špičky – dle vlastní fantazie. Dolní rohy zaoblíme, aby okraje netlačily.

Šablonu vystříháme a vyzkoušíme na těle. Tvar uděláme trochu menší, spoje budeme řešit šněrováním, takže chrániče lze různě povolovat a utahovat dle potřeby. Pokud tvar sedí, překreslíme šablonu na knihařskou lepenku a odlamovací nožem na dřevěné podložce vyřízneme. Pak lepenku lehce namočíme (raději předem vyzkoušejte na malém kousku) a ohýbáme do požadovaného tvaru. V tomto tvaru zařazujeme gumičkou, kolíkem. Necháme na slunci nebo na topení dobře uschnout. Děrovacími kleštěmi uděláme díry na provlečení tkaničky nebo kožené šňůrky. Pro delší životnost můžete díry zpevnit kovovými okraji (koupíte v galanterii). Celý díl nabarvíte neředěnou černou tuší, kterou nanášíte houbičkou. Pozor, ať se vám karton příliš nepromáčí! Po zaschnutí lehce nastříkejte stříbrnou barvou, na závěr bezbarvým lakem na ochranu proti vlhkosti. Než se pustíte do tvoření s dětmi, raději si výrobu aspoň jednoho kusu předem vyzkoušejte. Stejným způsobem se vyrábí brnění, helma nebo škraboška na obličej.

Při výrobě brnění a helmy si musíte dát velkou práci s přípravou šablony, vše vyzkoušet, rozmyslet si, které díly budou slepené, které

musí být pohyblivé, abyste v brnění nebyli jako ve svěráku. Pohyblivé části se spojují šroubkem nebo nýtem, na bocích lze využít kožené řemínky. Ke zdobení můžete využít kamínky, glitrové lepidlo, namalovat ornamenty, znaky družin atd. Nezapomeňte dbát na zvýšený dohled při práci s nástroji, zejména při řezání kartonu. Předem děti náležitě poučte o bezpečném zacházení s nástroji.

Foto PS Mír Domažlice

Podklady k této aktivitě i další náměty pro práci s mladšími dětmi (ale nejen s nimi) najdete na www.pionyr.cz v sekci Pro členy/Výpravy za poznáním.

Manuál k soudnímu řízení

Jak na dlužníka – část 2.

Navazují na první část povídání o Občanském soudním řádu (OSŘ), respektive o pánovi, který nám dluží a nemá se k tomu, aby nám zaplatil. Pokud ani upomínka, jejíž vzor byl v první části této minisérie, nepovede k zaplacení, nezbyvá, než se obrátit na soud. Ten je jedinou autoritou, která je schopna donutit kohokoliv, aby splnil svou povinnost, ať již plyne ze smlouvy – jako v našem případě – nebo ze zákona (například nahradit způsobenou škodu).

Který soud je ten pravý?

Prvou nutnou otázkou je, na který soud se budeme obracet. Odpověď dává Občanský soudní řád, kde se stanoví, že každý občan má svůj obecný soud. Podle § 85 OSŘ je obecným soudem občana okresní soud, v jehož obvodu má bydliště, a nemá-li bydliště, okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje. Pokud by občan měl bydliště na více místech, pak má více obecných soudů... U občana – podnikatele, je to ve věcech vyplývajících z podnikatelské činnosti okresní soud, v jehož obvodu má sídlo, a pokud by jej neměl, určí se podle bydliště. V našem případě – podání žaloby na dlužníka – je příslušným soudem obecný soud dlužníka. Pan Jan Dřevomorka provozující Truhlářství Červotoč na adrese Nereálnov, ul. Vymyšlená 6, má bydliště na stejné adrese, takže je jasné, že žalobu budeme podávat na okresní soud podle této adresy – dejme tomu Okresní soud v České Lípě. Jak si to ale ověřit? Nejjednodušší je zajít na živnostenský rejstřík a tam, za poplatek, vydají výpis z rejstříku, podle kterého potřebné údaje zjistíme. Výpis si schováme – budeme jej ještě potřebovat.

Jak má žaloba vypadat?

Další úkol, který před námi stojí, je zvolit správnou formu písemnosti (zákon používá výraz „podání“), kterým se na soud obrátíme – nestačí tedy připsat typu „Ten a ten nám dluží 10.000,- Kč, je to tudíž lump a soude, něco s tím udělej. Podpis nečitelný“. Podle § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 OSŘ pokud zákon pro podání určitého druhu nevyžaduje další náležitosti (například odvolání), musí být z podání patrné,

- kterému soudu je určeno (Okresní soud v České Lípě);
- kdo je činí, tj. jméno, příjmení, bydliště, rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (tedy naše Pionýrská skupina označena požadovanými údaji);
- proti komu žaloba směřuje, tedy opět jméno, příjmení, bydliště, rodná čísla nebo identifikační čísla účastníků (Jan Dřevomorka + všechny potřebné údaje z výpisu z Živnostenského rejstříku);
- které věci se týká, tj. vylicení rozhodujících skutečností (popis, co se vlastně stalo);
- označení důkazů, jichž se navrhopatel (žalobce – ten kdo podání činí) dovolává (tedy potvrzení, výzva k placení apod.);

- a co sleduje, tj. čeho se navrhopatel domáhá – tedy například toho, aby žalovaný byl odsouzen zaplatit těch 10 000 Kč, které si tak nehezky ponechal;
- datum podání.

Podání v listinné podobě je třeba předložit s potřebným počtem stejnopisů a s přílohami tak, aby jeden stejnopis zůstal u soudu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis, jestliže je to třeba (v našem případě 2x – tedy jedno pro soud a druhé pro pana Dřevomorku).

Co nás to bude stát?

Soud bohužel nepracuje zadarmo – vybírá za svou činnost tzv. soudní poplatky. Jeho výši stanoví zákon o soudních poplatcích č. 549/1991 Sb. Pravidla pro stanovení konkrétní výše soudního poplatku stanoví příloha, podle které poplatek činí za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem je peněžité plnění do částky 20 000 Kč, 1000 Kč (což je náš případ), v částce vyšší než 20 000 Kč do 40 000 000 Kč 5 % z této částky (atd.), přičemž základ poplatku se zaokrouhluje na celé desítky korun českých nahoru (to nás u 10 000 Kč netrápí). Poplatky lze hradit na účet soudu, číslo nám soud sdělí ve výzvě, nebo u částek 5000 Kč kolkovými známkami (neděrovat, nepřepisovat, neškrtnat, jinak je budeme kupovat znova).

Úrok z prodlení

V soudním řízení lze, vedle samotného dluhu (našich 10 000 Kč), požadovat mimo jiné příslušenství, zejména úrok z prodlení. Úrok z prodlení je vlastně trest pro dlužníka za to, že nezaplatil včas. Pokud je termín platby uveden například ve smlouvě nebo v zákoně, pak je otázka splatnosti jasná a dlužník se dostal do prodlení nezaplacením uvedeného dne a je povinen úrok zaplatit ode dne následujícího, včetně. V našem případě pana Jana Dřevomorky však termín není na první pohled zřejmý. Je třeba vzít na pomoc zákon. Podle NOZ § 1958, není-li dohodnuto, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu. My mu dali dobu delší: U dopisu odeslaného 5. 2. 2014, lhůtu

plnění 7 dnů od tohoto data (viz předchozí článek). Pan Dřevomorka měl tedy zaplatit nejpozději 9. 2. 2014. Protože tento den byl nedělí, podle § 607 NOZ je dnem k zaplacení pondělí 10. 2. 2014, neboť podle zmíněného ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty pracovní den nejbližší následující. V prodlení se tak ocitl od 11. 2. 2014.

Právo na úrok z prodlení zakládá § 1970 NOZ a výši upravuje nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ze dne 16. října 2013, které stanoví, že výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. Nebudeme si vysvětlovat, co je to repo sazba – každý si to může najít na internetu – spokojíme se s tím, že je to úroková sazba stanovená Českou národní bankou, která je proměnlivá a svým způsobem vyjadřuje cenu peněz. Úrok z prodlení (roční) je pak součet této sazby a čísla 8. Výhodou této konstrukce je její pohyblivost – k soudnímu rozhodnutí může dojít třeba až za rok po podání žaloby, resp. k vymožení dluhu i později. Proto se sazba tohoto „trestního úroku“ mění každého půl roku, její aktuální výše činí 0,05 %, roční úrok z prodlení tak činí 8,05 %. Po panu Dřevomorkovi tak můžeme požadovat 10 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení 8,05 % ročně (někdy se používá zkratka p. a.) od 11. 2. 2014, včetně, až do zaplacení.

Dokončení příště.

Michal Pokorný
advokát

právní zástupce Pionýra

CO VÁS ZAJÍMÁ? A ZAJÍMÁ VÁS TO VŮBEC?

Se stránkou seriálních, ale někdy i poněkud odlehčených informací z ústředí se v Mozaice setkáváte už několik let. V poslední době, s ohledem na jiné aktuální záležitosti, nebyla úplně pravidelná, ale vracíme se k ní. Možná vás občas napadne, co je vlastně její cíl a účel. Odpověď je dvojí: Zprvu informovat vás o tom, co ústředí dělá – dělá to ostatně pro vás. A zadruhé přiblížit ústředí a lidi, kteří ho tvoří, ukázat, že nejsme maršani, co spí s šanonem pod polštářem, že si umíme sami ze sebe vystřelit...

Podstatné ale je, že tato stránka, jako všechny ostatní v Mozaice, je tu pro vás – proto se vás ptáme: Co ze života ústředí vás zajímá? Co byste chtěli přiblížit, poodhalit, vysvětlit...? Ať už vážně, nebo ne zas tak moc. :)

Pište na mozaika@pionyr.cz!

Škatulata

V posledních měsících došlo na Ústředí Pionýra k několika personálním změnám, a tak si je všechny shrneme.

Libuše Nejedlá

Líba se na ústředí věnovala především agendě kolem krajských organizací Pionýra a byla tajemnicí Sekce výchovy a obsahu činnosti.

Vzhledem k tomu, že jí skončilo funkční období (1. místopředsedkyně Pionýra), ukončila aktivity s tím spojené. Kdo ji ale zná blíže, ví, že zahálet stejně nebude. I s ohledem na její návrat do Kontrolní (dříve Revizní) komise Pionýra.

Jakub Štástka

Kuba na ústředí pracoval 6 roků. Začal nejprve jako brigádník, zanedlouho se ale „zabydlel“ a stal se stálým zaměstnancem. Nejčastěji jste se s ním mohli setkat

coby s organizačním tajemníkem projektu Klíčení nebo třeba při objednávání pionýrské výstavy. V poslední době se zabýval především agendou kolem nemovitostí Pionýra. Ke konci roku 2013 ale jeho působení na ústředí skončilo. Abychom předešli dohadům, stalo se tak v poklidu a přátelsky. Popřejme mu společně hodně štěstí na dalších „štacích“, na které ho jeho životní cesta dovede.

Jiří Perkner

V kancelářích ústředí se poslední dobou můžete potkat i s někým, koho si z některých pionýrských akcí pamatujete coby prošeďivělého indiána. Jiří Perkner alias Pérák

z Chomutova je momentálně na ústředí na stáži, při které se zaměřuje především na vše, co souvisí s našimi nemovitostmi a jejich správou.

Krátce z ústředí

- Zjištění: Postupy Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových jsou kraj od kraje odlišné.
- Naši osmáci (vlastně osmačky) mají oranžové zoubky, prý je to projev zdatnosti, což souhlasí, protože jejich pracovní nasazení při hlodání čehokoli je příkladné.
- Po jejich nedávném úniku při poradě předsedů KOP byla ale přijata opatření – teď se ven jen tak neprokoušou.
- Předsedovi se sešly dva víkendy bez jednání a byl z toho poněkud vyosen.
- Audit hospodaření Pionýra probíhá, držme si palce!
- Návrh výroční zprávy se pěkně vybarvuje.
- Předseda ÚKOP při navazování kontaktu s nejmenovanou kolegyní zneužívá své stáže na ústředí a špitá jí na poradě přímo do ouška...

Ze života ústředního Osmáka: Už nám staví novou klec... no prokousali jsme se ze starý klece, prokoušeme se zase. Klidně i z ocelový...

Eva Holíková

Ústřední tým byl naopak rozšířen o jednu stálou posilu jménem Eva. Aby bylo její představení osobnější, rozhodli jsme se ho pojmenovat jako krátký rozhovor:

Jak ses dostala k práci na Ústředí Pionýra?

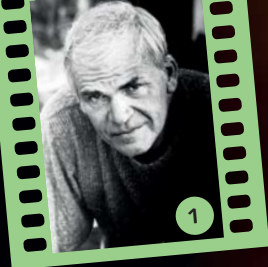
Nastoupila jsem v srpnu loňského roku jako brigádník s cílem pomoci s ukládáním dokumentace. Objem práce však nabýval, a tak i moje působnost zde se prodlužovala, vznikala stále větší vzájemná spokojenost a došlo k prohlubování vztahů, až se přihodilo, že jsem tu zakotvila. Pro mě to bylo splnění přání, jelikož již od prvního dne jsem se tu cítila jako doma,

už dlouho jsem se neselekala s tak příjemným kolektivem, často mám pocit, jako bych své kolegy znala odjakživa. A práce jako taková mě velmi baví, což je, myslím, v tomto směru největší výhra.

A co je nyní náplní tvé práce?

Teď pracuji zejména na projektech, např. agendu Klíčení jsem převzala po Jakubovi Štástkovi. Často také upravuji různé texty. Dále se věnuji tomu, co se zrovna vyskytne, a že na ústředí je stále práce dost. V současné době se např. podílím na přípravách na Bambiriádu a Pionýr Open, nebo spolupracuji na výroční zprávě. V plánu jsou i v Pionýru nová pole působnosti, kterým bych se výhledově měla věnovat, ta ale teprve připravujeme.

Ptal se Jakub

1. 4. 1929 se narodil Milan Kundera, spisovatel, básník, dramatik, překladatel – od roku 1975 žijící a tvořící ve Francii. Svá díla píše česky i francouzsky. V roce 1979 byl zbaven československého občanství a jeho dílo bylo v Československu až do Sametové revoluce zakázáno. V současnosti asi nejznámější soudobý český spisovatel v zahraničí. (obr. 1)

1. 4. 1964 – Premiéra Recitálu 64 Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra v Městské knihovně v Praze. (obr. 2)

2. 4. 1814 byl ve Francii po sesazení císaře Napoleona I. korunován Ludvík XVII., bratr popraveného Ludvíka XVI., a Francie byla vyhlášena konstituční monarchií.

3. 4. 1254 uzavřel český král Přemysl Otakar II. v Budíně mírovou dohodu s Bélou IV. Panovníci respektovali návrh papeže, Přemysl si ponechal Dolní a Horní Rakousy a Béla získal Štýrsko.

3.–5. 4. 1904 se konal v pravém křídle Průmyslového paláce na Výstavišti první český hudební festival, na kterém kromě jiných účinkoval František Ondříček, České kvarteto, Česká filharmonie s dirigentem Oskarem Nedbalem.

4. 4. 1944 zemřel Karel Weis, skladatel a sběratel lidových písní (* 13. 2. 1862).

5. 4. 1834 se narodil Vincenc Brandl, moravský archivář a historik († 26. prosince 1901).

5. 4. 1989 zemřel Karel Zeman, filmový režisér, scenárista, výtvarník (* 3. 11. 1910). (obr. 3)

6. 4. 1904 se narodil Kurt Georg Kiesinger, spolkový kancléř Německé spolkové republiky († 9. března 1988). (obr. 4)

6. 4. 1994 bylo poblíž Kigali sestřeleno letadlo s prezidenty Rwandy a Burundi Habyarimanou a Ntaryamirou, což odstartovalo milionovou genocidu kmene Tutsi ve Rwandě.

7. 4. 1924 se narodil rakouský spisovatel Johannes Mario Simmel († 1. ledna 2009).

7. 4. 1944 se z koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau podařilo utéct Rudolfu Vrbovi a Alfrédu Wetzlerovi. Zpráva, kterou po útěku napsali, se stala jedním z nejdůležitějších dokumentů informujících o nacistických koncentračních táborech.

7. 4. 1944 se narodil německý politik Gerhard Schröder. (obr. 5)

8. 4. 1914 zemřel spisovatel a novinář Jakub Arbes (* 12. 6. 1840).

10. 4. 1824 se narodil rakouský obchodník Julius Meinl († 24. prosince 1914).

12. 4. 1944 se narodil básník a písničkář Karel Kryl († 3. 3. 1994).

13. 4. 1994 zemřel herec Rudolf Hrušínský (* 17. 10. 1920). (obr. 6)

15. 4. 1684 se narodila ruská carevna Kateřina I. Ruská († 17. května 1727).

15. 4. 1894 se narodil Nikita Sergejevič Chruščov, první tajemník Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu († 11. září 1971). (obr. 7)

15. 4. 1934 se narodil herec Josef Somr. (obr. 8)

16. 4. 1844 se narodil francouzský básník a prozaik Anatole France († 12. října 1924).

18. 4. 1854 byl položen základní kámen první kladenské vysoké pece.

18. 4. 1934 se narodil soudobý skladatel Jan Klusák.

19. 4. 1904 zachvátil Toronto a Ontario obrovský požár.

21. 4. 1924 se narodila česká herečka Slávka Budínová († 31. července 2002).

22. 4. 1964 se narodila herečka Barbora Hrzánová.

22. 4. 1904 se narodil Robert Oppenheimer, americký teoretický fyzik, „otec atomové bomby“ († 18. února 1967). (obr. 9)

23. 4. 1564 se narodil anglický básník a dramatik William Shakespeare († 23. dubna 1616).

25. 4. 1974 proběhla v Portugalsku Karafiátová revoluce. Tím byla ukončena diktatura Antónia de Oliveira Salazara.

25. 4. 1874 se narodil Guglielmo Marconi, italský radiotechnik, nositel Nobelovy ceny za fyziku za rok 1909 († 20. července 1937). **27. 4. 1904** se narodil Miloslav Disman, rozhlasový pracovník a režisér († 29. 4. 1981).

30. 4. 1924 se narodil herec Ilja Prachář († 10. srpna 2005) – mj. představitel Trautenberga.

30. 4. 1344 bylo pražské biskupství povýšeno na arcibiskupství.

Immanuel Kant

německý filozof (22. 4. 1724–12. 2. 1804)

Jeho Kritikou čistého rozumu začíná nové pojetí filosofie, zejména v epistemologii (teorii poznání) a v etice. Kant významně ovlivnil pozdější romantické a idealistické filosofy 19. století a novější filosofii vůbec. Kant se řídil přesným denním rozvrhem: vstával v pět hodin, dopoledne přednášel, k obědu často zval hosty a odpoledne chodil na procházku po známé „Cestě filosofů“. Pokud se ale líčí jako profesorský pedant, je to přehnané. Hrál velmi dobře karty i kulečnicku a ve společnosti byl velice oblíbený, zejména jako skvělý vypravěč. Také na jeho přednášky vzpomínali jeho žáci s nadšením: Kant byl vtipný a hlavně vedl své posluchače k samostatnému myšlení. Dožil se téměř 80 let a byl pohřben v Králověckém dómu, později zničeném a dnes obnoveném. Na ruské univerzitě v Královci je pamětní deska se slavným citátem:

Dvě věci naplňují mysl vždy novým a rostoucím obdivem a úctou, čím častěji se jimi zabývá: hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně.

Apríl!

V dubnu nás čeká více svátků a tradic, ať už jde o Velikonoce či pálení čarodějnic. Tentokrát si ale povíme něco více o prvním dubnovém dni. Jistě se většina z nás už stala cílem nebo dokonce autorem nějakého aprílového žertíku. Proč si ale jeden z druhého utahujeme právě prvního dubna?

Podle informací, které lze najít na internetu, jsou kořeny svátku radosti a vtipků již ve starověkém Řecku a Římě. Ze středověku je znám „svátek bláznů“ – 28. 12. Dodnes tento den patří různým žertíkům ve španělsky mluvících zemích.

Přímé zmínky o 1. dubnu v této souvislosti lze najít od počátku 16. století, náznaky již ve 14. Původ je patrně v oslavách Nového roku. Na řadě míst v Evropě se slavil od 25. března po celý týden – do 1. dubna. Zároveň ale část obyvatel již přijala vznikající tradici oslav

1. ledna (viz Kaleidoskop v prosincové Mozaice) – a ti si na apríla utahovali z „bláznů“, kteří slaví Nový rok ve špatný den.

Jak si pionýři užívají končící zimu

Jarní prázdniny v Pionýru tradičně patří zimním táborům. Zní to sice podivně, ale vzhledem k tomu, že jsou převážně v únoru, ne zas tak moc. Jen letos to se zimou bylo všelijak, takže sněhové radovánky vyšly jen některým. Jak se ale můžete přesvědčit na fotkách, bez ohledu na počasí si pionýři jarní prázdniny parádně užívají! Díky všem oddílům a skupinám, které nám snímky ze svých „zimních“ táborů zaslaly.

Další plánovaná témata:

Pionýr Fashion – oddílová trička, šátky, doplňky, ozdoby...
Živé obrazy – ztvárnění názvu Pionýr nebo našeho znaku „živým obrazem“
Pionýr na očích – jak je Pionýr vidět na klubovnách a táborových základnách

Máte další nápady? Tak pište!
 Ale hlavně pošlete fotky, pochlubte se!
 kontakt: mozaika@pionyr.cz

Nezapomeňte sledovat také pionýrský Facebook. Nejen, že tam můžete fotky také nahrát, ale když je pošlete mailem, objeví se i tam.

